

Četvrtak, 23. novembar 2006.

Svedok Mladen Marić

Optuženi su pristupili Sudu

Otvorena sednica

Početak 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Mogu li da vas podsetim gospodine da izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja je još uvek na snazi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, izvinjavam se što smetam Pretresnom veću ovako rano ujutru, ali imamo određena pitanja koja bi trebalo rešiti ili pojasniti. Radi se o administrativnim pitanjima, i bili bismo veoma zahvalni ukoliko bi nam Pretresno veće omogućilo 25 minuta da se time sada pozabavimo, a ne nakon pauze. Žao mi je što to sada moram da zamolim, nisam to ranije tražio. Ali bez ulaženja u detalje, ja bih zatražio od Pretresnog veća razumevanje. Potruđiću se da budem kratak tokom unakrsnog ispitivanja, tako da verujem da to neće uticati na naš raspored rada. Ipak postoje te određene poteškoće koje bih hteo da se reše, a u svakom slučaju verujem da će to pomoći sadašnjem trenutku u ovom predmetu, kao i u unakrsnom ispitivanju ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: U redu, gospodine Moore.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: U recimo gospodine Moore. Mi smo upravo hteli da zatražimo od vas da nam detaljno objasnite zbog čega je ovo potrebno, ali odlučili smo da to ipak ne uradimo.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Tako da ćemo sada da napravimo pauzu do 10.10 časova. Gospodine, žao mi je, ali ste možda čuli da postoji jedno pitanje koje zastupnici treba da reše, tako da ćemo morati da napravimo pauzu od pola sata pre nego što nastavimo sa vašim svedočenjem.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Dobar dan časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Dobro jutro gospodine Mariću.

SVEDOK MARIĆ: Dobro jutro.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ - NASTAVAK

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Evo, nastavićemo sa vašim ispitivanjem. Ono moje upozorenje koje sam dao juče, u stvari moj zahtev koji sam uputio da sačekate posle mog pitanja par sekundi, pa da onda počnete sa odgovorom, važi i danas, iz razloga koje bih... koje sam rekao, da ih ne ponavljam. Gospodine Mariću, vi ste juče, kad smo govorili o vašim aktivnostima 18., od 18. jedanaestog 1991. godine, e sada ono što me interesuje to je da li se sećate vaših aktivnosti 19. jedanestog 1991. godine?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Ujutru oko 9.00, 10.00 sati me je pozvao komandant, kapetan Šušić i saopštio mi je da će kod mene da dođe novinarska ekipa iz *Sky Newsa*. Ta ekipa je u prethodnom periodu nekoliko puta boravila sa našom jedinicom, i snimala je za potrebe *Sky Newsa*. Uglavnom mi je rekao da će da dođu i da ih provedem kuda budu hteli. Oni su i došli, odnosno, pre nego što su oni došli, izdao sam naređenje četnom starešini da sakupi našu opremu koja je bila dislocirana na više mesta. Oni su trebali da je očiste i dovedu u red da bi mogla da se razduži. Kada je ekipa iz *Sky Newsa* stigla, pošto smo se znali od ranije, posle nekog vremena (...) *Izbrisano po nalogu Pretresnog veća* (...) ekipa i ja smo pošli pravcem gde smo i ranije išli, i odveli smo ih na vodotoranj. Sa vodotoranja je izvršeno snimanje panorame Vukovara. Aernout Van Lynden je predložio meni da dam izjavu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, izvinite što vas prekidam. Ima razloga zašto to radim, pa vas molim da o delu dešavanja na vodotoranju ne govorite sada. Mene interesuje vremenski, da li možete da opredelite vreme koliko je to bilo kad ste došli do vodotoranja i koliko ste se vremenski zadržali na vodotoranju?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa mi smo do vodotoranja došli oko podneva i zadržali smo se na vodotoranju oko sat vremena. Znači, negde možda do 13.00 časova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon toga, da li ste sa tom ekipom *Sky Newsa* obišli još neke delove Vukovara?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Ekipa je tražila da pogleda i centar Vukovara, i da idemo i možda do bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Časni Sude, da li možemo da pređemo na trenutak na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na otvorenu sednicu, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, nakon vodotornja ste obišli centar grada, i šta se dalje dešava?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo krenuli prema centru grada. Usput smo zastajkivali da snime te porušene objekte i tu situaciju opštu. Nisam dozvolio da napuštava... da napuštaju automobil, pošto nisam bio siguran da li ima zaostalih mina i tako dalje; usput smo sreli neku ekipu francuske neke televizije koji su oni poznavali, pa su zamolili da krenu s nama. Pošto je Van Lynden u toku kretanja prema centru tražio da idemo do bolnice, a to je bilo van moje zone, ja sam pozvao Komandu da pitam da li mogu da ga odvedem tamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, da li hoćete da objasnite ko je Van Lynden? Govorili ste nešto o tome da je... bili su ranije kod vas, pa da malo objasnite vaše kontakte sa njim?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Aernout Van Lynden je novinar *Sky Newsa*. Oni su došli... verovatno ih je neko... dok sam ja bio odsutan, znači oni su prvi put se pojavili u jedinici, verovatno ih je nako pustio. I oni su snimali u dva... u dva tri navrata sa jedinicom događanja. I kad sam se ja vratio posle ranjavanja, par dana posle toga su bili kod nas i prenoćili su jednu noć. Znači, bilo je njih, ekipa od jedno pet, šest. Ja mislim da se tako izgovara, Van Lynden ako se ja ne varam, tako mi se on predstavljao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. To vreme koje ste vi proveli sa njim znači pre ovog 19. kažete da su noćili jednu noć kod vas, da li su bili sa vama na borbenim položajima, da li im je bilo uskraćeno bili šta da snimaju, ili bilo kakvo ograničenje da li su imali?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu imali nikakvih ograničenja, dakle potpuno kao da su u sastavu jedinice, tako su dejstvovali.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, da se vratimo sada na ovo - njihovu želju da vide vukovarsku bolnicu pošto nije bilo kažete u vašoj zoni odgovornosti, vi zovete Komandu i šta se dešava?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Javio mi se potpukovnik Panić, i ja sam mu rekao da... da oni traže da idu ovaj, do bolnice jer bolnica je preko Vuke, na severnoj strani Vukovara. On je rekao: "Nema problema, vodi ih. Mi nemamo šta da krijemo". I to je bio prvi put da sam otišao u bolnicu.

I u tom vozilu je bio i (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) koji je vozio i još trojica i četvorica iz ekipe, i ja sam bio tamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da nam kažete koliko je bilo sati kada ste stigli u bolnicu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Popodne, znači negde možda oko 14.00, tako negde je moglo je bit'. Da li pola sata ranije - kasnije, nisam siguran.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li možete da opišete šta se desilo kod bolnice, ali pre toga da vas pitam da li ste kod bolnice videli neke pripadnike Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, oko bolnice su bili vojnici Drugog bataljona Vojne policije iz naše brigade. Znam da je Drugi bataljon, zato što sam tu vidio kapetana Simića.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I šta se dešava dalje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja sam se javio Simiću i rekao mu da imam odobrenje od Komande, iz Komande da novinarska ekipa može da snimi situaciju oko bolnice i krenuli smo da obilazimo. Došli smo do glavnog ulaza, ne mogu da se setim na koji način je to ostvareno, uglavnom na glavnom ulazu se pojavila... odnosno mi smo ušli u hol, na stepenicama se pojavila Vesna Bosanac u pratnji jedne medicinske sestre koja je prevodila. Vesna Bosanac je tu dala intervju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, da li ste ikada pre toga videli Vesnu Bosanac?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne, nisam je vidio, ona se predstavila tad i pošto sam ja Bosanac, zapamtio sam prezime Bosanac. Ona je dala intervju, gde je rekla da se u bolnici nalazi neki broj ljudi i civila i predložila je da ekipa snimi stanje unutar bolnice. Van Lynden me pitao da li to može, i ja sam mu rekao da može, on me pitao da li ja idem sa njim, ja sam odbio, s obzirom da sam bio u punoj opremi i naoružan - nisam hteo da ulazim u bolnicu. On je otišao sa njom, ja sam izašao iz bolnice. I tu su ovi vojnici me zvali da vidim, bili su neki leševi u blizini, bili su neko kontejneri kod ulaza u Hitnu pomoć gde su oni prevrnuli... bilo je nekih delova ljudskih tjela, nekog i oružja, pa su oni mene, ja sam bio u maskirnoj uniformi, oni nas doživljavaju uvijek kao nešto posebno. Onda sam ja rekao neka ostave oni to sve, neka stoji, da će doći nadležni organi koji će izvršiti uviđaj. U to je Van Lynden završio snimanje, izašao, bio je onako prlično potresen kad je izašao. I ubrzo smo se mi udaljili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko je trajala vaša ta... poseta Van... gospodina Van Lyndena u bolnici, koliko ste vi vremenski boravili tu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim onako, moglo je biti oko sat vremena. Sat, sat i po. Tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste primetili bilo kakva dešavanja oko bolnice, da ima nešto da se dešava?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ništa specijalno nisam primetio... ništa. Bili su ti vojnici tu i tako, ništa posebno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Niste primetili da neko pokušava da ugrozi nekog u bolnici, da ima nekih sukoba, konflikta?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne, ništa od toga.

TUŽILAC WEINER: Prigovor Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Veoma sugestivno pitanje.

SUDIJA PARKER: Zaista jeste, gospodine Boroviću... gospodine Bulatoviću. Imam sve veći problem što mešam vaša imena uvek kada gledam u tom pravcu. Mislim da će svaki od vas da se oseti polaskanim kad vas oslovim imenom onog drugog, ali je gospodine Bulatoviću ovo pitanje bilo sugestivno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne mari ni jedno ni drugo časni Sude, ni što mešate gospodina Borovića i mene, a i ovu primedbu potpuno prihvatam. Ja ću da pokušam da pitam gospodina Marića ovako, da opiše atmosferu oko bolnice, to šta je on video. Zanima me dok je gospodin Van Lynden bio u bolnici, a on razgovarao sa vojnicima i...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, bolnica je... bolnica je bila oštećena, videli su se pogoci artiljerijskog o... oružja, okolo je bilo dosta ovih... krša, tu ispred bolnice. Znači kako je bolnica ovako podužna u čelu, tu je bio neki zid i tu je bilo tih dosta leževa složenih, znači nisu bili razbacani kao da je nešto ih tu pogodilo, nego su tu donešeni. Ukupno onako jedna ružna slika. Mislim, vojnici su bili, vojnici Drugog bataljona su bili svugde na svim pozicijama, tako da je bolnica bila potpuno zaštićena.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, nakon tih sat vremena, sat i po, koliko rekoste vi ste otišli. Da li je ekipa Sky Newsa koja bila sa vama, pošla sa vama?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da, pa oni su bili sa mnom u vozilu, nisu imali svoje vozilo. Znači, mi smo se svi zajedno vratili. Ne mogu da se setim da li su oni ostali tada da noće ili su otišli, to ne mogu da se setim. Mislim da su otišli odmah za... nazad za... Negoslavce.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon povratka iz Vukovara, da li ste imali kasnije kontakte sa tom ekipom novinarskom?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: O kakvim kontaktima se radi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Više puta smo se sretali. Neposredno posle Vukovara smo bili zajedno na večeri u Beogradu, koju je organizovao Van Lynden u povodu njegovog odlaska iz Beograda, odnosno, te ture boravka. Na večeri smo bili... posle toga smo otišli u stan Jakše Šćekića. E to je datum bio kad

je igrala "Zvezda" i "Kolo Kolo" za naziv svetskog prvaka. Zato smo i otišli tamo da gledamo utakmicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je svetski prvak u fudbalu, jel' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da.

prevodioci: Prevodioci nisu čuli pitanje advokata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste u razgovoru tada imali neke primedbe?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Možda ću biti malo opširniji, ali da bi bilo...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da ponovimo samo, pošto mi znamo o čemu se radi gospodine Mariću, ali zbog Pretresnog veća, hoćete nam reći po čemu pamtite taj dan, šta se to desilo, koji je to sportski događaj?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Igrali su "Crvena zvezda" i "Kolo Kolo" iz... ja mislim da su oni iz Brazila ili Argentine za naziv svetskog prvaka u Japanu, u Tokiju se igrala utakmica, pa je to bilo negde oko 3.00 sata noću po našem vremenu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A "Crvena zvezda" je...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: "Crvena zvezda" je bila tada prvak Evrope u fudbalu. Beogradski klub... beogradski fudbalski klub.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Tako. Objasnite Pretresnom veću da zna.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: I postala je prvak sveta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U redu. Gospodine Mariću, samo kratko, da li ste imali razgovor sa gospodinom Van Lyndenom tog momenta, te večeri, vezano za ovo njegovo prisustvo u Vukovaru i njegove postupke?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, celo veče smo u suštini razgovarali o tome. I Van Lynden se vrlo pozitivno izražavao o našoj jedinici, i mnogo nam se zahvalio za brigu o njemu i njegovoj ekipi, i što smo mu omogućili da postigne i svetsku slavu kroz to izveštavanje. Tad mi je i rekao da je prvi put u *breaking newsu Sky Newsa* prvi put svih 10 minuta je bilo posvećeno jednoj temi. Inače, uobičajeno je da to budu tri teme. Kasnije me je on pitao, kad smo otišli u stan Jakše Šćekića, on je, on me pitao, hteo je da mi pokaže... da, hteo je da mi pokaže šta je on slao kao izveštaje, a šta je objavio *Sky News*. Rekao mi je da... da se on izvinjava ako je bilo nekih kraćenja, i da ja mogu da vidim da je urednik... da kažemo doradivao ono što je on slao. U principu jeste to bilo tako: on je realno salo izveštaje, a urednik je seckao samo ono što mu je odgovaralo. Nije to bilo mnogo dramatično, ali vidjelo se. Međutim iz izveštaja iz bolnice, ja sam uočio da svi što su snimljeni u bolnici su bili civili, odnosno stariji ljudi i žene. I ja sam mu rekao da to nije korektno, jer on je bio s nama i vidio je da smo se žestoko

borili sa naoružanim trupama, a da sad po tom snimku ispada da smo se mi borili sa nekim babama. On je onda poslao snimatelja da donese iz kola sve trake. I sigurno je jedno sat vremena dok smo mi gledali utakmicu, pregledao snimke da vidi da li je to urednik skratio ili je on tako snimio. Posle mi se izvinuo i rekao je da nije urednik skratio, nego da je njegova greška, da je on bio potrešen situacijom unutra, i da nije uopšte razmišljao o tome tako, nego onako kako su mu pokazivali šta da snimi -on je snimio. I baš mi se nekoliko puta izvinjavao i zamolio me da mu to ne uzmem za zlo radi buduće neke saradnje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, kada se završio ovaj vaš da kažem dan, radni dan tog 19.?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa sad, znači kad su oni otišli, to je već kad padne mrak, mi tad nismo imali običaj da imamo neke velike aktivnosti? Ja sad verovatno ne mogu da se setim tačno, ali nije ništa značajno se događalo posle toga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da pređemo sada gospodine Mariću na 20. Da li se sećate, gde ste bili 20. novembra 1991. godine?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Rekao sam već da... da sam prethodnog dana, odnosno 19. naredio zastavniku, četnom starešini da priprema opremu. U sastavu jedinice... pardon, bili smo zaduženi nekom... nekim naoružanjem koje nije bilo naše, nego od jedinice iz Vukovara, i to je naoružanje trebalo vratiti jedinici koja ga duži. Četni starešina je to bio pripremio, i ja sam pošao sa njim negde oko 11.00 sati, možda je tako moglo da bude ujutru, do kasarne gdje je to trebalo razdužiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kasarna se nalazi gde, u?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Kasarna se nalazi u Vukovaru, južno... južno od mesta gde sam se ja nalazio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je pošao sa vama?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, ovaj... pošao je zastavnik i četni starešina i dva vojnika koji su to trebali da nose. Sa jednim vozilom smo išli, to je... bilo je svega tri sanduka, odnosno četiri sanduka opreme.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, da li možete da opišete taj vaš dolazak u kasarnu, ulazak u kasarnu i šta vidite u kasarni? Kad dolazite, koliko je to otprilike sati?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, mislim da je to otprilike oko 11.00 sati pre podne. U... ušao sam na kontrolnu propusnu stanicu. I pri ulasku, to je od kontrolne propusne stanice do platoa ispred zgrade, ima nekih pedesetak metara ja mislim... na prilazu, ulazeći - ugledao sam grupu ljudi, tridesetak do 50, onako šaroliko obučenih, neki u uniformama, neki u civilu, neki... onako, jedna grupa koja je stajala tu baš na... na... na tom putu do prilaza, do tog... do... zgrade kasarne. Zastao sam tu i vidio sam kapetana Predojevića i pitao ga šta se događa? Kad sam izašao iz vozila, video sam tu tri, četiri autobusa kako stoje u polukrugu

na tom platou, i u njima sede neki ljudi. Predoje... Predojević mi je rekao da... da su ovi ljudi došli tu da nešto protestuju, psuju - vezano za te što sede u autobusu. Pošto su ti ljudi stvarno nešto govorili, onako, po sećanju, suština toga je bila da oni traže da... da ti zarobljenici, ti... ti ljudi što su u autobusu, da su to zlikovci, da treba da im se sudi, da su oni njima počinili zločine i da trebaju oni da im sude, a da ćemo ih mi pustiti, razmeniti, da smo mi ko i oni, "komunjare" i tako. Uglavnom, to je taj vokabular neki, tih ljudi. Iz iskustva znam da kad krene tako verbalno, pa ako se to ne prekine i nastavi, nastavi - to može da se izrodi i u ozbiljnije incidente.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, samo lakše govorite molim vas.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, ta... takav je - to sam i učio i u praksi doživljavao, a takav je način delovanja mase. Odlučio sam da pomognem kolegi Predojeviću da sprečimo takav razvoj događaja i ušao u verbalni duel sa onima koji su bili najglasniji. U međuvremenu je stigao i kapetan Šušić i mi smo se sa njima raspravljali nekih 10, 15, u vrh glave 20 minuta, i na kraju smo ih udaljili iz kasarne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodin Mariću, koliko je to grupa ljudi bila okolo autobusu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa kažem, ni... nisu oni bili okolo autobusa, oni su bili ispred sa pravca KPS-a, ispred autobusa; u blizini autobusa neposrednoj nisu bili. Možda je bilo do autobusa dvadesetak metara. Bilo ih je, pa... možda 30 do 50, ne više.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je među njima gospodine Mariću bilo i naoružanih ljudi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Verovatno, ali nisam... kad kažem verovatno, nije mi ostalo u sećanju posebno to, jer verovatno niko nije pretio sa oružjem, to bih zapamtio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate iz koje strukture su ti ljudi, kome pripadaju, ko su to: civili, građani, teritorijalci, vojnici, šta su?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa u... u svakom slučaju, to su bili lokalni stanovnici. Rekao sam da su neki bili u uniformama. Da li su pripadali možda i toj jedinici, da li su bili u rezervnom sastavu možda i te jedinice iz kasarne ili nekom drugom, to ja ne znam. Neki su bili u civilu, ali u principu, kako su reagovali - to su svi bili meštani, odnosno oni koji su ispoljavali neki... koji su govorili. Kažem to pošto su govorili takve stvari, kao: " Oni su nam pobili... meni su ubili brata, meni su mučili majku..." i tako dalje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi izvukli neki zaključak na osnovu tih reakcija, ko su ljudi u autobusu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam zaključio da su to pripadnici Hrvatskih oružanih snaga, jer sam znao iz prethodnog dana, odnosno od prethodnog, znao sam da se 18. predala jedna grupa, a da je još bilo grupa i... s

obzirom da ja nisam vršio dalja borbena dejstva, pretpostavio sam da su to neki drugi zarobljeni negde drugde. Jer samo da napomenem, da 19. znam da je trebao Drugi bataljon da vrši pretres rejona Mitnice koji nije bio pretrešen 18. pa se moglo pretpostaviti da su možda odatle ili tako nešto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, da li ste imali ikakvih saznanja vezano za vukovarsku bolnicu osim ovog vašeg boravka 19. (novembra 1991. godine)?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ništa nisam imao sa bolnicom niti sam nešto posebno saznao o tome.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kasarna u Vukovaru, koliko često ste dolazili u kasarnu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da mi je to bio treći put da sam bio u kasarni. Prvi put sam bio kad sam ranjen, 2. oktobra, tu su me doveli, tu je bila prihvatna ambulanta, drugi put sam bio ja mislim 17. uveče prije ove, ovog napada od 18. - i to je bio treći put.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste znali ko je komandant kasarne u Vukovaru?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: U tom momentu ne. Kasnije sam saznao ko je bio, ali tad nisam, nije me to zanimalo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste nakon jedno 15 - 20 minuta tih verbalnih sukoba sa tim ljudima njih, koliko razumem, udaljili iz kruga kasarne. I šta ste vi dalje radili?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, upravo je tako. Posle 15 - 20 minuta rasprave oni su udaljeni. Pošto se stanje potpuno smirilo, kapetan Šušić i ja smo ušli u zgradu. Ja sam otišao da razdužim tu opremu koju sam doneo, a gde je otišao Sušić, ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi to vaše razduženje opreme koliko traje, da li imate još neke aktivnosti?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa normalno, nisam ja razduživao opremu direktno. Dobro, našli smo tog zastavnika koji je tamo to dužio i onda je moj četni starešina pošao s njim to da radi, a ja sam tu, čekajući da oni to završe razgovarao sa nekim starešinama koje su tu bile, a koje nisam vidio duže vreme.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite vreme, koliko ste znači nakon ovog potiskivanja ove grupe ljudi i dok ste se vratili do kasarne, otišli tu do zgrade Komande gde ste razdužili to, i zadržavanje u zgradi Komande, koliko to vremenski može sve da bude po vašoj nekoj slobodnoj proceni?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nisam razumio, jel' kompletan dolazak i ovo, ili samo boravak unutar kasarne?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Boravak unutar kasarne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: A, boravak unu... unutar kasarne, oko dva sata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste završili razduživanje oružja, da li ste imali još neke aktivnosti nakon toga?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, kad sam izašao iz ovaj... iz kasarne više nije bilo ni tih autobusa, ništa nije bilo posebno. Znači ja sam otišao u svoju jedinicu da dalje vidim šta se dalje događa s opremom koju ne razdužujem, i tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste pitali bilo koga od starešina koje ste znali i koje ste videli, o tome ko su autobusi, odakle autobusi, gde su autobusi, ko ih je doveo, ko ih je odveo - bilo šta?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ni... nismo ništa posebno oko toga, vjerujte da sam imao drugih poslova da me nije baš nešto mnogo to ni zanimalo... ako mislite na te dan... taj dan, sutradan i to? Ne. U tom neposrednom roku ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, sad da se vratimo ma neka dešavanja koja mislim da treba da razjasnimo, a to je vaš povratak u jedinicu. Nešto ste govorili malo o stanju u toj jedinici. Da li je bilo nezadovoljstva u vašoj jedinici, da li ste po povratku saznali da je bilo nezadovoljstva? Da li je vaša jedinica učestvovala u borbenim dejstvima sve vreme, ako nije - zašto nije? Da li ste vodili razgovor bilo kakav sa bilo kim, da li ste šta saznali? O čemu se radi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da ne dužim mnogo, ali suština je bila da kad sam došao, saznao sam da je bilo nekih problema u funkcionisanju moje jedinice, da... da se čak moglo to i reći da su bili odbili izvršavanje zadataka, i da je to bilo negde krajem oktobra. I da su posle par dana boravka u Negoslavcima u... na odmoru, ponovo uključeni u borbena dejstva. Ove informacije sam dobio od raznih starešina na raznim tačkama; znači počev od Beogradske kasarne, kad sam krenuo u povratak, od Negoslavaca, do ulaska, do same borbene linije. Prvi utisak kad sam došao i kad sam vidio ljude moje kako izgledaju je bio da su malo, da kažem, neuobičajeni. Znači, bili su pustili malo brade, nisu bili uredni, i imali su malo tih nekih odlika ponašanja koje im ne priliče.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste... da li ste pitali koji su razlozi za takvo njihovo ponašanje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znajući, poznavajući ljude i znajući koliko je opterećenje kod njih, nisam krenuo u... u direktno vojničko raščišćavanje situacije, nego sam malo krenuo više da se informišem o tome o čemu se radi. I u suštini... suština je bila u tome da su oni bili nezadovoljni načinom na koji su upotrebljeni posle mog odlaska, da su bili nezadovoljni higijenskim uslovima, odnosno kako su oni tvrdili - nebrigom Komande o njihovim životnim uslovima, i da su bili nezadovoljni, da su trpili jedno vreme vatru od naše artiljerije, i da su stekli utisak da neko želi da ih iscrpi do kraja. Istovremeno moram da napomenem, da ljudi koji su se nalazili u zahvatu fronta, znači i ovi meštani i svi

ostali koje sam sreo su se izrazito pohvalno izražavali o... o djelovanju moje jedinice. Čak je i većina tvrdila da ništa od te linije ne bi bilo da nije bilo njih. Bilo mi je jasno da je došlo do nekog raskoraka u sagledavanju situacije njih i Komande. Posvetio sam se tada rešavanju toga - vraćanja jedinice u kolosijek, i zaključio sam da je osnovni razlog tog različitog shvatanja bilo (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) nije bio dovoljno sposoban i dovoljno iskusan da bi komandovao jedinicom. Kažem, kao borac i pojedinac da je dobro funkcionisao, ali da nije shvatao celu suštinu rukovođenja i komandovanja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, ja moram da zamolim, da ne bih svakog momenta išao na privatnu sednicu, jer ne znam šta ćete vi reći, pominjući komandira starešinskog voda. Ima razloga molim vas da ne pominjete njegovo ime, nego govorite o komandiru starešinskog voda.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa nisam znao da... da... da mu je ime zaštićeno. Znači, zaključio sam da je tu bila suština, da je tu jedan... jedna disproporcija bila, koja se sastojala u tome da je on u Komandi, kad je suviše žustro reagovao, u smislu kad se primaju zadaci i tako, u procjeni šta je realno, šta nije relano, a s druge strane, kad se vrati u jedinicu, prenosio je ljudima malo iskrivljeno shvatanje toga i nepotrebne detalje.

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor časni Sude na ovo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ako pogledamo beleške sa pripreme, tu stoji: "On će svedočiti o situaciji u jedinici na koju je naišao nakon povratka i o razlozima nezadovoljstva, kao i o situaciji u jedinici pre njegovog odlaska za Vukovar, ali i u vezi sa pobunom u kojoj su učestvovala neke od starešina iz jedinice, i o događajima tih dana." Sada, mi smo imali konkretne izjave vezano za konkretne pojedince, kao i zaključke o sposobnosti određenih pojedinaca, ali nijedan se ovde ne nalazi. Sada mi ovde imamo ništa više od jednog zaključka o tome da će se govoriti o određenom incidentu ili o određenoj situaciji. U ovim beleškama nema ničega o tome da će se govoriti o određenoj osobi, ni da će se dati mišljenje o sposobnosti određenih pojedinaca, ni da će se govoriti o tome ko je bio u pravu, a ko nije, ni da će se navesti razlozi svega toga. Ovo izlazi izvan onoga što stoji u beleškama sa pripreme. Mi o ovome nismo obavešteni.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja sam shvatio "proofing notes", kao neku smernicu tužiocu, koja će mu pomoći da zna o kojim činjenicama i o kojim temama će govoriti svedok koji bude pred vama. Gospodin Weiner je lepo rekao da u "proofing notes"-u stoji da će svedok govoriti o stanju u jedinici koje je zatekao po povratku u istu i o razlozima nezadovoljstva. Ja mislim da upravo ovo je ono o čemu svedok govori, o razlozima nezadovoljstva te jedinice, a mislim da je on jedini kompetentan da govori o tome, jer je on komandir te čete. Ako sam ja

trebao u proofing notes-u da napišem sve šta će svedok reći i kako će reći, onda mislim da bi proofing notes bio dovoljan dokaz i da nam svedok ne bi trebao. Ja imam takvo tumačenje. A ako su vaše instrukcije drugačije, ja ću se povinovati vašim instrukcijama i nema problema apsolutno nikakvih.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, u vezi toga što ste rekli, beleške sa priprema nisu samo smernice za druge advokate, bilo da se radi o advokatima Odbrane ili Tužilaštva, već one po Pravilu (The Rules of Procedure and Evidence) treba da identifikuju materijalne činjenice o kojima će svedok da govori. To je prvo pitanje koje je pokrenuto. Međutim to me navodi na jedno ozbiljnije pitanje: Koja je relevantnost nezadovoljstva u određenoj jedinici vezano za optužbe protiv ove trojice ljudi, a konkretno tu mislim i na vašeg klijenta?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, radi se o jedinici koja je imala, hajde da tako kažem neko posebno mesto u vojnim jedinicama koje su bile angažovane, kojima je komandovao gospodin Mrkšić. Jedinica ima kontakte i sa ostalim vojnim formacijama koje su tamo, ima kontakte sa organom bezbednosti. Znači, ovaj svedok je kompetentan da govori o tome, a imamo izveštaje koji su uvedeni kao Dokaz, koji su uvedeni kao Dokaz, koje je pisao gospodin Šljivančanin kao organ bezbednosti, obaveštavajući organ bezbednosti SSNO-a o tome da upravo ima problema na frontu zbog činjenice da jedinica čete Vojne policije za protiteroristička dejstva se povukla iz borbenih dejstava, i da je to dovelo do slabljenja morala. Ja pokušavam sa ovim svedokom da utvrdim kako je to sve uticalo, a u sklopu cele one situacije koja je bila, a o kojoj mi ovde raspravljamo za relevantne dane 18., 19. i 20. novembar.

SUDIJA PARKER: Dakle, gospodine Bulatoviću, moja prva reakcija je da jeste postojao izveštaj vašeg klijenta u kome se govori o određenim poteškoćama sa jedinicama na liniji fronta, a od tog jednog detalja vi sada pokušavate da iznosite detalje o tim problemima. Možda vaš klijent jeste načinio izveštaj koji na neki način jeste relevantan za ovaj predmet, ali detalji vezani za neku konkretnu jedinicu, dakle koji su bili njihovi problemi, šta su oni radili, ne čini mi se da su ni na koji način u vezi sa pitanjem bilo krivice ili nevinosti vašeg klijenta ili drugih optuženih. Suviše se udaljavamo od činjenica u ovom predmetu. Mi ne pokušavamo ovde da iznesemo čitav istorijat vojske u Vukovaru. Mi se bavimo konkretnim događajima i pitanjima, i jedino želimo da trošimo vreme na stvari koje su relevantne u vezi sa tim. A sada, da li je meni možda nešto promaklo vezano za relevantnost?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, časni Sude, nije problem. Nastaviću ja sa daljim pitanjima, koja su mislim relevantna, tako da ću odustati od daljih pitanja vezano za ovu temu. Gospodine Mariću, ko je vama mogao da izda naređenje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Naređenje mi je izdavao komandant bataljona, odnosno tada vršilac dužnosti komandanta bataljona. I normalno, po komandnoj liniji, može da mi izdaje komandant brigade i...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je organ bezbednosti mogao da vam izda bilo kakvo naređenje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Organ bezbednosti ne izdaje naređenja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je ikada organ bezbednosti, konkretno Veselin Šljivančanin - vama ikada izdao bili kakvo naređenje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: U Vukovaru mislite?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U Vukovaru?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam gospodina Šljivančanina vidio samo jednom pre pada Vukovara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi reći, na koji način ste imali sistem veze sa Komandom, kada ste primali ova naređenja o kojima ste govorili?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Moja... moja jedinica jeste bila ranga čete, ali smo imali preko UKT veze... Znači, ja sam bio jedan od učesnika odnosno mreže komandovanja, znači da je bila: Komanda brigade, komandanti bataljona i ja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da mi objasnite šta je to UKT veza, kako to funkcioniše?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači to je... to je... to je... to je veza na kratkim... ultra-kratkim talasima, znači to je preko uređaja, motorole smo mi imali, konkretno, znači to... to je veza koja funkcioniše na kraćim udaljenostima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kakvu ste imali vezu sa vašim potčinjenima?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Sa... sa mojim potčinjenima imam vezu isto na UKT, ali na drugoj frekvenciji preko drugog uređaja. U principu, ja sam uvek nosio dva uređaja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o tome da ste bili sa jedinicom 18. jedanestog na "Ovčari". Da li časnici Sude možemo na trenutak ponovo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časnici Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, posle povratka iz kasarne 20. da li imate više bilo kakvih aktivnosti?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Mislim ne nešto relevantno za ovo, normalno da se nešto radilo, al'...

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja sam imao još jednu temu koja se tiče stanja u jedinici i nezadovoljstva puča... ali neću pitati. Ja nemam više pitanja za ovog svedoka. Hvala.

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala, gospodine Bulatoviću. Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, pre nego što počnem, samo bih voleo da znam instrukcije, obzirom da smo imali ovu nepredviđenu pauzu na samom početku, a da u 12.45 je normalno predviđena druga pauza, da li ćemo imati pauzu, i u koje vreme?

SUDIJA PARKER: Imaćemo pauzu gospodine Domazet i biće otprilike u 11.40 ili u 11.45 časova. A onda ćemo posle te pauze raditi do kraja. Da li biste više voleli da sada napravimo pauzu?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, časni Sude, mogu ja da počnem.

SUDIJA PARKER: U svakom slučaju možemo da pomerimo pauzu da to bude u 11.30 časova, ako vam to bude odgovaralo?

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: U redu gospodine Domazet.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Mariću, dobar dan.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja sam Vladimir Domazet, jedan od branilaca gospodina Mrkšića, pa ću vam u ime njegove Odbrane postavljati pitanja. Naravno, važi ono isto što i do sada, da vas zamolim da odgovori budu tek pošto u transkript uđu pitanja da ne bi imali tih problema sa prevodom. Gospodine Mariću, vi ste odgovarajući na pitanja kolege Bulatovića u pogledu komandovanja, govorili i o tome od koga ste dobijali komande, pa ste čini mi se rekli da u principu dobijate od svog komandanta bataljona. Ko je to bio?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: U tom momentu je to bio kapetan Šušić. Tadašnji kapetan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li to znači da je to normalna komunikacija kojom dobijate naređenja od pretpostavljene komande, normalno preko svog komandanta, konkretno Šušića?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, to je normalan tok komandovanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Međutim, pomenuli ste da je i moguće da dobijete i neposredno naređenje i od komandanta, komandanta brigade. I govorili ste o jednom takvom slučaju da se to desilo 18. novembra, jel' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći najpre kako ste tu naredbu dobili, na koji način? Čini mi se da o tome niste baš konkretno govorili?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Radio vezom. Preko uređaja, kako sam objasnio malopre da sam imao vezu u mreži komandovanja komande brigade.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I to naređenje je išlo neposredno od komandanta, komandanta Mrkšića?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možete naravno setiti te naredbe, odnosno šta je sadržavala ta naredba?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne bih se upustio da citiram, jer stvarno sam zaboravio suštinu. Ali onako kako sam je ja doživio sastojala se, da... interpretiram otprilike: "Idi na "Ovčaru", vidi jel' tamo sve u redu, i ako treba, preduzmi mere da bude u redu i javi mi kakvo je stanje". Otprilike, u tom duhu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, hvala gospodine Mariću. Naravno da nisam ni očekivao da možete da citirate od reči do reči, ali suštinu, srž naredbe sam hteo da čujem. Samo nešto da... da vas pre ovog pitam, što je možda trebalo na početku. Čini mi se, vi niste davali druge izjave bilo kojim organima u pogledu svih ovih događaja, osim juče?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Gospodinu Weineru. Da, nisam davao izjave.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Juče ste i o tome pitani - u pogledu vremena, nešto ste i danas govorili. Ja bih vas molio da se skoncentrišete, da se setite, ta pre svega naredba o kojoj govorite, kada je došla, da li je još bio dan, pao mrak ili je tek pao mrak, da li po tome možete da date neku ocenu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pao je mrak. Mrak je bio pao, jer mogu da povežem to, jer sam ja do pada mraka bio na vodotornju. Kad sam se vraćao u... svoju... na svoju osmatračnicu - već je bio mrak. A sad koliko... kol'ko meni treba od vodotornja do osmatračnice, jedno 15 - 20 minuta, i kol'ko je baš proteklo vremena do prijema naredbe, nisam baš sto posto siguran, ali nije mnogo. Znači, pretpostavljam da je moglo da ta naredba bude negde između 18.00 i 19.00 časova, negde tu da se to događalo. Jer, mrak pada negde oko 17.00 časova, 16.30 -17.00.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Vi ste čini mi se i juče o tome govorili da vrlo teško možete posle toliko vremena da određujete samo vreme, da ste u pogledu datuma sigurniji, ako se ne varam. Da li...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Najsigurniji sam po redosledu događaja. Normalno da se datumi vežu, a vreme, mislim... mogu da odredim doba dana, u nekih dva sata gore – dole; ali stvarno, nismo mi radili na satnicu, pa da bilježiš svaki minut kad nešto radiš, pogotovo što tad, kad se to događalo, nismo smatrali da će to biti predmet nekad nečega ovako, to je bila uobičajena aktivnost.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ovo vas pitam gospodine Mariću, zato što su neki od ovde saslušanih svedoka, pripadnika vaše jedinice, govorili o vremenu negde oko 18.00 časova da su već bili na "Ovčari". Da li vi dozvoljavate takvu mogućnost, obzirom na redosled događaja, pad mraka i tih okolnosti?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je... Ja mislim da je to moralo biti kasnije, i da je to teško moglo biti u 18.00 časova - da budemo baš na "Ovčari". Teško, to je mislim, po događajima teško. Ali nije kažem, to... moglo je biti oko 19.00, recimo. To je potpuno realno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Inače, koliko je po vašoj oceni bilo potrebno, da... vi ste vozilima, jel' tako ovaj, da od centra Vukovara stignete do "Ovčare"?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa trebalo je jedno pola sata. Kad kažem pola sata, ukupno ono, dok se mi: prikupimo, sednemo, uđemo, krenemo, dođemo, ja mislim to tako traje, samo sam tad išao, i ne mogu da se setim baš nešto kol'ko... onako po karti, vidim da je to razdaljina nekih 5, 6, 7 kilometara. E sad, kud' su putevi, kud' je ovo... nije se moglo tad brzo voziti, ali da sam zapamtio koliko traje vožnja - nisam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kako ste i juče objašnjavali vaš dolazak, imali ste razgovor sa jednim potpukovnikom, pretpostavljam iz onog što ste rekli o sadržini razgovora, da taj razgovor nije dugo trajao, jel' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Zavisi šta je dugo? Desetak minuta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste o vašim utiscima prilikom ulaska u hangar. Ja vas neću posebno pitati, jer ste to detaljno juče objasnili, ali iz onoga kako ste opisali događaje, izgleda da se i u hangaru niste dugo zadržavali. Imate li neku ocenu vremena koliko je to bilo vaše zadržavanje i vaših vojnika dok niste im rekli da zajedno s vama napuste hangar?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pet do deset minuta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hvala, gospodine Mariću. Posle toga ako se ne varam, vi ste rekli da ste izašli i sreli se sa još nekim vašim pripadnicima, koji su za to vreme obilazili negde oko hangara?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, to su ljudi koji su sa mnom došli, koji nisu ulazili unutra. Naime, imamo uobičajenu proceduru kad se pojavimo negdje

gdje... gdje smo prvi put, odmah jedni idu levo, jedni desno - da se tu vidi šta se događa. Oni su se vratili, skupili se tu kod vozila svi, i onda sam od njih uzeo, mislim, možemo da kažemo da su mi raportirali, ali to je znači više forma razgovora: šta ima tamo, nema ništa, ovamo ima, nema, ima li ikoga, i tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, razumem. Ne radi se o zvaničnom raportu, ali ste od njih dobili informacije...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, o stanju kakvo je oko objekta u smislu to bezbednosti, da li ima drugih lica, da li nema.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iz svega toga što ste lično videli i čuli od ovih vaših pripadnika, šta je vaš zaključak konačan bio?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Moj zaključak je bio da je lokacija potpuno bezbedna, da nije ničim ugrožena, da jedinica koja se tu nalazi, da su preduzeli mere koje su adekvatne situaciji, da ne postoji verovatnoća da zatvorenici, zarobljenici ili kako ih već tretiramo - pobegnu, niti da su ugroženi. Znači, to je jedinica koja... vidi se da nisu maltretirani, nisu dirani, a drugih ljudi nema okolo. I zaključio sam da ne trebam ja da preduzimam nikakve posebne dodatne mere. Niti da treba da sugerišem odnosno da prenesem komandovanju da je nešto drugo potrebno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, gospodine Mariću. Hoćete li mi reći, opet, ako naravno možete, jer vam je vidim to izuzetno teško, ali možda se setite, vremenski dakle, od vašeg izlaska iz hangara, kada ste se okupili sa ostalima, koliko je još taj sastanak sa njima trajao do vašeg polaska?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa to sve možda traje još nekih do sat vremena. Jer pazite, ja nisam hteo da donesem odluku, nije se meni žurilo da napustim mesto. Znači, nisam hteo da donesem odkuku na vrat, na nos, i samo da odem. Znači, mi smo se tu zadržali, sad, tu smo malo i razgovarali, i jednostavno i ja da osetim još da... utvrdim sam sebi da je sve u redu. Znači, ceo taj boravak je mogao da traje nekih sat, sat i po.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad govorite o ukupnom boravku govorite od dolaska do odlaska?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Od momenta dolaska do momenta odlaska, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo vas molim da sačekate odgovor zbog transkripta.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, nestrpljiv sam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je, jedno pitanje, jer obzirom na vašu i stručnost i položaj koji ste imali tada, da li je po vama hangar na "Ovčari" bila sigurno mesto za čuvanje ratnih zarobljenika?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Ako je potrebno da objasnim, mogu i da kažem zašto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pa izvolite?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, prvo sam taj moment kad se završila operacija, znači tog 18., znači taj moment pun adrenalina, ako smem tako da kažem, pametno je bilo što su ljudi izvučeni van grada. Jer, u tom hangaru, odnosno u toj "Ovčari", nema okolo nikakvih objekata koji nadvisuju, znači prostor je čist, može da se kontroliše. Mi smo mogli da računamo pošto još nisu se bili... bili predali svi Hrvati, mi smo mogli da računamo i eventualno i na pokušaj oslobođanja, ako još neka grupa postoji i tako nešto, na stvaranje nekog incidenta, jer smo svesni toga da su celo vreme hrvatske snage provocirale i stvarale incidente, da bi nas optužili za nepoštovanje Ženevske konvencije (Geneva Conventions) i ostalih moralnih i ljudskih osobina. Znači mogli smo se nadati realno da neko nekoga, čak i sami nekoga da ubiju, a kasnije se pokazalo tokom rata da se događalo - da bi mi bili odgovori. Dakle "Ovčara" je bila izolovano mesto, apsolutno zaštićeno od bilo kakvog pristupa, sam objekat je čvrst, bez nekih prozora, otvora... tu se nalazila ta jedinica, mislim da je to bio puk, brigada, šta li, znači dovoljno jaka za... i ako ovi pokušaju da pobegnu, nemaju kud, i tako. Znači, po celoj... ukupna ocena je da je to bilo najbolje mesto za obezbeđenje ratnih zarobljenika.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, gospodine Mariću. Mene interesuje, vi ste se svi zajedno, pretpostavljam vratili, dakle svi koji su i pošli sa vama, vratili su se zajedno u Vukovar, jel' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste, pošto ste to rekli, dakle, neću vas pitati da li ste obavestili komandanta, jer ste rekli da ste ga obavestili: Kada ste to učinili, da li na isti ovaj način na koji ste i primili naređenje, i šta ste preneli Komandi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, to sam učinio i pre nego što sam napustio "Ovčaru". Znači obavestio sam ga da je sve u redu i da mislim da nije... otprilike u tom duhu, da mislim da ništa više ne treba. I on mi je rekao: "U redu, idite... idite odmorite se". To se sećam tako da... te rečenice. Dakle, nisam hteo da napustim objekat pre nego što sam ga izvestio da vidim šta treba dalje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li ste obavestili i svog komandanta, i da li je on znao na kom ste vi zadatku?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Jeste, znao je, Sušić je znao. I kad sam se vratio, i njemu sam rekao šta je bilo i... Njemu se nisam javljao radio uređajem, nego kad sam se vratio, video sam se s njim pa sam mu rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam. Časni Sude, ja bih prešao na drugu temu. Ako mislite da je ovo zgodan moment za pauzu?

SUDIJA PARKER: Da, mislim da jeste. Hvala vam, gospodine Domazet. Budući da treba da napravimo brojne redakcije, nastavićemo sa radom u 12.00 časova, i radićemo do 12.45 časova, kada ćemo da idemo na pauzu za ručak.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Mariću, nastavićemo i nadam se uskoro završiti. Moje sledeće pitanje: Razvigor Virijević, da li vam je poznato to ime?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, to je jedan od mojih starešina.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate možda, kad ste govorili o onim danima, 18., 19., 20. gde je taj starešina spavao, dakle gde je on bio?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: On je trebao da je bio u Pavlovoj kući.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Tako ste čini mi se rekli juče Tužilaštvu prilikom razgovora?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nismo pominjali Razvigor. Ja bar se ne sećam, ali mislim da je bio u Pavlovoj kući.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još samo jedno, da li je on jedan od starešina koji su ove večeri o kojoj ste govorili bili sa vama na "Ovčari"?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Verovatno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Mariću, preći ćemo na drugu temu, na pitanje u vezi događaja 20. - dolaska u kasarnu. Vi ste objasnili da ste tog dana, da je trebalo da se razdužite, i da ste pošli sa jednim zastavnikom i dva vojnika, i pretpostavljam tom opremom koju je trebalo da razdužite u kasarni, jel' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, tačno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete mi reći kad ste došli pred kasarnu, šta se dalje odigralo, kome ste se javili, da li je postojala tu stanica, kontrolna, propusna i taj postupak da uđete u kasarnu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Na ulazu u kasarnu je ta kontrolno propusna stanica - kud prolaze motorna vozila; ima drugi ulaz – pešački, a ovaj je za motorna vozila. Normalno da sam se tu javio gde sam prošao. Mislim, ne znam šta je cilj pitanja?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da li ste se javili, dobili odobrenje, da li je postojala straža na tom punktu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da, da, to je bila ova policija naša iz te čete koja je obezbeđivala kasarnu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I ako sam dobro razumeo dalji razvoj događaja, vi ste tada, kada ste ušli u krug kasarne, videli ove autobuse i videli ove ljude o kojima ste pričali i tada ste vi lično prišli, je li tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, niste otišli na ovaj zadatak koji ste... nego ste praktično prišli njima?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, prišao sam kapetanu Predojeviću da vidim o čemu se... šta se događa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I kada vam je on objasnio, a i vi ste, kako ste malopre rekli, videli otprilike kakva je tu situacija, govorili ste nešto malopre o tom vašem iskustvu delovanja na mase. Da li se tu radi o onome šta ste vi tada računali da preduzmete? Hoćete li malo da razjasnite ovaj, to - tu vašu ulogu? I da li se radilo o znači zapreć... zaprećivanju nekim drugim sredstvom, ili samo o ubeđivanju verbalnom tih ljudi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Konkretno, moje iskustvo oko rada sa masama, sa demonstrantima, znači potiče iz događanja koja su bila u Beogradu pre. Znači gde smo mi delimično učestvovali. I normalno da smo mi kao pripadnici Vojne policije imali obuku od strane psihologa i drugih stručnih lica o tom ponašanju. Mi ovde nismo koristili neka druga sredstva sem verbalnih, jer nije bilo potrebe. Ako ste na to mislili?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Rekli ste da ste... kad kažete vi, to ste vi i Predojević, a da se kasnije priključio, da je naišao i Sušić, i da ste svi zajedno uspeli da ubedite ove ljude da napuste, je li tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li mi reći gde su ti ljudi otišli, da li su napustili krug kasarne, da li možete to da kažete?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, oni su izašli na KPS, znači tim putem kojim sam ja došao, tim putem smo ih udaljili da izađu van kasarne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: S obzirom da su ti ljudi već bili u krugu kasarne kad ste vi naišli, kako ste objasnili, vi ne znate na koji način su ušli svakako. A da li vam je neko rekao i da li možete da znate, da li ste znali - na koji način su oni ušli u kasarnu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nisam se u tom momentu interesovao kako su oni tu ušli, a pretpostavljam... Mislim, kasarna je bila sama oštećena, pretpostavljam da je i ograda bila oštećena, mislim mogu samo da špekulišem, ali ne znam kako su ušli, niti sam pitao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, da li proizlazi ono što ste rekli da ste na ovaj zadatak razduživanja sa ovim ljudima koji su vas pratili otišli tek pošto su ovi, ova lica, napustila krug kasarne i više nikoga nije bilo od tih lica oko autobusa?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Posle toga ste otišli u zgradu i zbog ovog razduživanja. Jeste li vi lično učestvovali u tom razduživanju ili su to radili zastavnik i ova... vojnici koji su s vama došli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio prisutan do momenta kad je uspostavljen kontakt sa tim zastavnikom koji je trebao da primi opremu i kad je počela primopredaja. A onda sam otišao, ostavio sam njih da završe, jer to je... to je njihov posao. Ali sam hteo da se uverim, odnosno, cenio sam da, u tom momentu, da mi je to težišni deo posla.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako vas razumem, dakle otišli ste u trenutku kad je počelo to razduženje, kada je uspostavljena veza sa tim koji je trebalo...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, otišao sam iz tog prostora gdje se... radi razduženje. A s obzirom da smo jednim vozilom došli, ja sam otišao, tu je bila Komanda Drugog jurišnog odreda, tu je bilo dosta starešina koje ja nisam vidio još od početka, koji su mi prijatelji, koje nisam vidio od početka dejstava. I normalno da sam hteo i da se vidim s njima, malo da popričamo, popijemo kafu i tako, dok se ne obavi taj deo posla, dok zastavnik ne završi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, gospodine Mariću. Obzirom da ste dakle išli i bili tu, u tom krugu kasarne, da li se sećate možda, da li ste videli neke oficire koji nisu pripadali vašoj brigadi, bilo koje oficire koji dakle nisu u vašoj brigadi. Bez obzira da li ih lično poznajete ili ste videli, da li se možete toga možda setiti?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam nikoga posebno identifikovao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste videli Lukića, za koga ste, kako ste sami rekli, kasnije saznali da je bio komandant u samoj kasarni?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ni... nisam siguran. Možda sam ga i vidio, možda i nisam, ali Lukić je mnogo stariji od mene, nismo nešto posebno vezani bili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I pretpostavljam kad je ovo razduživanje završeno, da su vas o tome obavestili, i da ste vi tada napustili kasarnu i otišli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I u tom trenutku, u dvorištu ili ispred same kasarne i ispred kapije više nije bilo ni autobusa, ni ljudi, niti bilo kog drugog? Jer sam tako razumeo vaš...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da, nije bilo autobusa. Mislim verovatno je bilo nekih ljudi, nekih koji su tu, ali nije bilo nikakve neuobičajene aktivnosti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Mariću, kad se radi o tim autobusima, vi ste rekli da po vašem sećanju je bilo tri do četiri autobusa?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Neki svedoci su govorili ovde da je bilo pet do šest autobusa. Da li to menja stvar, da li dozvoljavate mogućnost da je bilo i više od ovog što ste rekli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa... moguće je, nisam ih ja nešto brojao ovaj, posebno, mada mislim da je onaj prostor kol'ko je velik, da li može da stane pet, šest autobusa. Ali ja mislim da je bilo tri, četiri.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ja sam vas malopre pitao za... eventualno, da li ste videli neke oficire koji nisu pripadali vašoj brigadi - rekli ste da se ne sećate. Da li se sećate od oficira koji su pripadali vašoj brigadi, koga ste videli i eventualno s kim ste razgovarali?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, video sam ovog Predojevića i Srećka Borisavljevića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorimo naravno o onom periodu kad ste čekali da se završi razduženje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da, to... o tom, kad je bila ta grupa ljudi. Znači, bili su Predojević i Srećko je bio tu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Druge neke eventualno niste videli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Šušić je došao kasnije i... Možda je bio neko od ovih podoficira Predojevićevih, ali stvarno se... Mislim, bilo je tamo, vidio sam kod autobusa da je bilo ovih vojnika Vojne policije, verovatno je bio i neki od podoficira. Nisam kontaktirao s njima, samo sa ovima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A kada govo... kada... da se samo vratimo za trenutak na ono kada ste sa Predojevićem, pa onda zatim i sa Šušićem zajedno ovaj, uticali na ove ljude da se povuku i uspeji da se povuku - da li je u tom trenutku, mada ste rekli s kim ste bili, ipak moje pitanje je: Da li je još neko od oficira učestvovao u tome?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hvala vam. Konkretno, da li ste možda majora Vukašinića, pretpostavljam znate ko je, videli u tom trenutku ili uopšte tada?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, majora Vukašinića odlično poznajem, on nije bio tu sigurno. Da je bio, znao bi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Sad nešto na samom kraju o samom komandovanju. Vi ste rekli kako ste 18. primili to naređenje. Da li je takav način prijema naređenja, direktno od komandanta brigade bio ipak izu... izuzetna pojava ili česta? Da li se možete toga setiti, uopšte i u tom periodu, dakle ratnom, i u mirnodopskom?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nije bila česta pojava da mi direktno komanduje komandant brigade, ali se događalo. U Vukovaru se to dogodilo, znači 2. i tog 18. Drugih ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Rekli ste da je inače uobičajen put komande je preko komandanta bataljona, a to je konkretno bio Šušić. Moje pitanje je: Da li inače, da je... da li je mogao komandant, mislim na komandanta Mrkšića da prenese na nekog, bilo kog svog drugog oficira ovlašćenje da vama izda naređenje, da vam prenese naređenje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nisam razumio pitanje? Možete li ponoviti?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoću. Dakle, da li ste mogli da primite naređenje i od nekog drugog oficira vaše brigade, na koga bi komandant vaš preneo takvo ovlašćenje? Recimo konkretno, potpukovnik Panić, načelnik Štaba recimo?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa apsolutno. Samo razmišljam ovaj, u kontekstu kad kažemo naređenje, to je vrlo širok pojam. Znači, apsolutno ako... ako dođe neko iz Komande brigade ko nosi neki... neki dio, ne... neku vrstu naređenja za nešto, apsolutno da, da je to moguće, i da se tako i komanduje. E sad, kad kažemo naređenje, znači - direktno naredbu za konkretan zadatak uvijek daje komandant, pretpostavljeni, ali neke korekcije usput koje mogu da se podvedu pod naređenje ili korekciju sad, moguće je i ostali organi iz Komande - neće komandant svaki put menjati dole i slično. S tim, što ja mogu da kažem, dok sam ja za vreme boravka, to se nije događalo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Ako mogu da razumem, dakle, uglavnom ste dobijali naređenja uobičajenim putem komandovanja?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da. Znači, dolazio je i potpukovnik Panić sa nekim članovima Komande i Štaba, dolazio je u obilazak da vidi. Normalno, ako je nešto bilo tu: "Što nisu ovo pomerio malo levo, desno?" - normalno da ćeš da uradiš, jer to nije suštinski neka izmena mimo komandovanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete da kažete nisu to neka posebna naređenja, već možda zadaci ili tako nešto?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa da vam kažem, kao stariji pretpostavljeni, uvijek može da ti da primedbu da nešto nisi dobro uradio, postavio, da napraviš korekciju koja nije od vitalnog značaja. Znači, da li sam postavio... sad ovo kažem, da li sam postavio prijavnicu tu ili treba 50 metara dalje, ili šta ja znam... Znači, to je potpuno normalno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom, poznato je svakako, mada ste jedno vreme bili odsutni - formiranje jurišnih odreda. Da li su i ta naređenja, dakle naredbe išle i preko komandanta bataljona i preko komandira jurišnog odreda?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Moja jedinica je 2. bila pridodata Drugom jurišnom odredu, kojim je koma... komandovao major Bajić Adem. I tad sam primio deo naređenja od njega. Kad sam se ja vratio, tada je bila u sastavu Petog jurišnog odreda, kojim je komandovao Šušić, a on je inače moj komandant, tako da u tom slučaju su se za mene poklapale funkcije i komandanta bataljona i komandanta Jurišnog odreda.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala vam, gospodine Mariću, hvala na odgovorima. Ja sam završio s vašim ispitivanjem. Časni Sude, ja sam završio moje ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Domazet.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobar dan gospodine Mariću.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja sam Borivoje Borović, branilac Miroslava Radića. Prvo pitanje: Da li poznajete kapetana Miroslava Radića?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, poznajem ga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste ga poznavali u vreme vukovarskih dešavanja?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da nam kažete koji je bio pravac dejstva Drugog jurišnog odreda, a koji pravac dejstva Petog jurišnog odreda, u vremenu kad ste vi... vi učestvovali u borbenim operacijama?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Znači, tog 2., kad sam bio u sastavu Drugog jurišnog odreda, znači pravac dejstva je bio od... Negoslavaca niz Radničku ulicu, preko kasarne, prema vodotornju, a to je isti pravac bio u kome je dejstvovao i Peti jurišni odred kad sam se vratio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Da li vam je... vi ste se vratili oko 5. novembra jel' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Između 5. i 10. Nisam tačno zapisivao datum.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Ovde je utvrđeno kao činjenica da je Milovo brdo palo 10. novembra. Moje pitanje glasi: Ko je vama pre toga, nezavisno od pada Milovog brda, na vašem pravcu dejstva bio levi sused?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Levi sused je bio kapetan Bojkovski. To je iz Prvog pešadijskog bataljona.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Da li je ikada na vašem pravcu dejstva bio kapetan Radić Miroslav sa svojom četom?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Mislim, u to vreme kad sam se ja vratio, nije bio, a mislim da se nije ni... ni ranije pojavljivao na tom istom pravcu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. A da li je nekada, da li ste vi nekada bili, odnosno vaša četa - bila na pravcu dejstva čete kapetana Miroslava Radića? Bilo kada, da li ste videli ili ste čuli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne. Nit' sam vidio, nit' sam čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Danas ste izjavili da ste bili u bolnici 19. novembra 1991. godine. Pitanje: Da li ste u bilo kom trenutku, u tom vremenskom periodu kada ste bili, videli kapetana Miroslava Radića?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 20. novembra 1991. godine u kasarni, da li ste u bilo kom trenutku videli kapetana Miroslava Radića?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, molio bih za kratko na poluzatvorenu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na otvorenu sednicu, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I za mene jedno veoma interesantno i važno pitanje lično. Rekli ste da ste se bavili psihologijom mase prilikom demonstracija i da ste intervenisali, jel' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su u Beogradu 9. marta 1991. godine održane bile demonstracije opozicije Srbije protiv režimskog pisanja, to jest pisanja režimskih medija?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da nam kažete ko su bili tada režimski mediji?

TUŽILAC WEINER: Ja bih uložio prigovor. Na koji način je ovo relevantno?

ADVOKAT BOROVIĆ: Mogu da objasnim?

SUDIJA PARKER: Do sada smo čuli dosta toga što upućuje na neku relevantnost. Pitanje će biti dozvoljeno.

TUŽILAC WEINER: U redu.

SUDIJA PARKER: Međutim, na ivici ste relevantnosti gospodine Boroviću, zato ne trošite isuviše vremena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 9. marta 1991. godine sam isto bio na rubu verujte mi, ali dobro sam se izvukao. Dakle, ko su bili režimski mediji u to vreme?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Od... od elektronskih medija tretirali se kao RTS, znači Radio televizija Srbije, a od štampanih, izdanja "Politike" i "Borbe".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li i "Ekspres politika"?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa ona mislim spada u izdanja "Politike".

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala lepo. Časni Sude, ja sam završio svoje ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno, gospodine Boroviću.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

UNAKRSNO ISPITIVANJE : TUŽILAC WEINER

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobar dan gospodine. Zovem se Phillip Weiner, ja sam iz kancelarije Tužilaštva. Juče smo se upoznali, a danas ću vam postaviti nekoliko pitanja. Prvo, svedočili ste da je po vašem povratku vaša jedinica bila potčinjena Petom jurišnom odredu, da li je to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A Jovan Šušić je komandovao tim Jurišnim odredom?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Do kada je vaša jedinica bila deo tog Petog jurišnog odreda?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Do kraja boravka u Vukovaru.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi ste bili u sklopu Petog jurišnog odreda do 24. novembra kad ste se vratili u Beograd?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, verovatno dok je postojao Peti jurišni odred.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali rekli ste za vreme vašeg boravka u Vukovaru, a vi ste u Vukovaru bili do 24. novembra, zar ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa da, ja pretpostavljam da je prestao da postoji Peti jurišni odred kad smo se vratili iz Vukovara - nije bio u Beogradu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, hvala. Gospodine, želeo bih da vam pokažem jednu fotografiju i da vas upitam da li ste to vi.

TUŽILAC WEINER: Gospođo poslužitelj, molim vas da je stavite na grafoskop? mogla da mi pomogne. Molim vas da je prvo pogledate, a onda ćemo je staviti na grafoskop. Molim da se svedoku prvo pokaže slika da može da je pogleda.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kasnije ćemo je pogledati, možda posle pauze.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Dakle to nisam ja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, danas ste svedočili na stranici 8 da ste otišli u bolnicu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Uključite mi mikrofon. Hoćete li ponoviti, molim vas?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svakako. Danas ste svedočili, to je na stranici 8, da ste otišli u bolnicu. I rekli ste da kad ste gledali bolnicu da je to bio ružan prizor.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, svakako ružan prizor.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Možete li da nam objasnite šta ste time želeli da kažete, da je to bio ružan prizor?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, sama zgrada je bila oštećena. U dvorištu je bilo razbacanih, znači delova građevinskog materijala i nekih krševa. U jednom delu, rekao sam već bilo je leševa, dosta leševa, tako... što tako - cela situacija je ružna.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste takođe da je bolnica gađana artiljerijskom vatrom odnosno artiljerijom. Da li se toga sećate?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam rekao da... ja nisam rekao da je gađana... U stvari, rekao sam da je bilo oštećenja koja su prouzrokovala verovatno artiljerijska zrna, bilo je velikih oštećenja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A na osnovu čega ste pomislili da je najverovatnije oštećena artiljerijom?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa mislim, ima tu oštećenja koja vidite... rupu u zidu - nije moglo oštetiti pešadijsko zrno. Mislim, možda nije... kad kažem artiljerija, ne... ne nešto krupnije, možda je i zolja neka, osa ili...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Minobacačka vatra?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da, moguće je i minobacačima i...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Dok ste bili u bolnici, videli ste neka tela ili su vam pokazana neka tela, i rekli ste im da će se krim - tehničari pobrinuti za to, proveriti ili tako nešto otprilike. Da li ste tako rekli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam da se to ne dira, da će doći nadležni organi koji vrše uviđaj da to... snime, urade, kako se već radi dokumentacija kad se nađu leševi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste bili u sklopu Prvog bataljona, Prvog bataljona Vojne policije, zar ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, formacijski, četa Vojne policije za protiteroristička dejstva pripada Prvom bataljonu Vojne policije.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A u sklopu tog bataljona je postojala neka odeljenja, antiterorističko odeljenje, ali kriminalističko odeljenje, jel' tako? Krim – odeljenje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nije postojalo antiterorističko odeljenje nego protivdiverziono. Znači to je nešto drugo, a postojalo je i odeljenje za suzbijanje kriminaliteta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ta jedinica za suzbijanje kriminaliteta je bila odgovorna za kriminalističke istrage, zar ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, oni vrše uviđaje tamo gde je potrebno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I postojali su kriminalistički tehničari u toj jedinici koji su mogli da obavljaju kriminalistički uviđaj?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja moram ovde da vas samo pitam nešto. Ja nisam komandovao bataljonom, ja ne znam u tom momentu, ja znam da je to postojalo u sastavu. Ali gde su se oni nalazili, nije u mojoj nadležnosti, niti sam kompetentan da na to odgovorim. Dakle, ja samo znam kakva je procedura, i u tom kontekstu kažem da se to ne dira, da će doći odgovarajući organi, jer znam da će ih neko poslat. Ali da konkretno saznanje imam gde se ko od njih nalazi, ne. Niti sam dužan to da znam niti sam trebao to da znam. Dakle, smatram da ovo pitanje o tome gde se nalaze krim - tehničari i ovi drugi, nije u mojoj nadležnosti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi znate da je u sklopu tog bataljona Vojne policije kojem ste pripadali postojalo odeljenje za suzbijanje kriminaliteta koje je bilo odgovorno za istrage koje su obuhvatale i uviđaje? O tome ste svedočili na stranici 50?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, ja kažem, u sastavu jedinice to postoji, a da li su oni ostali u Beogradu, da li su u Vukovaru, da li su u Negoslavicima, ja to ne znam u tom momentu, niti je moje... niti je to u mom domenu da znam. Ja kažem samo znam u sklopu procedure šta se radi kad se na... na... naiđe na... ovaj, leševe i tako dalje, da postoje ljudi koji su obučeni, uvežbani i nadležni za to da izvrše proceduru. A ja ne znam, kad... kad... kad kažem to, ja ne znam konkretno ni ko je tu, ni da li je tu, ni da li će doći, odakle će doći, ko će mu narediti, to je kažem van moje nadležnosti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa gospodine, dva svedoka Odbrane su svedočila da su čuli 21. novembra da su zarobljenici ubijeni. Da li ste vi znali za bilo kakve istrage koje su se ticale tih ubistava, u vreme kada je Gardijska motorizovana brigada bila stacionirana u Vukovaru?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta su oni svedočili. Ja nisam to čuo, niti sam znao da se to desilo, niti sam znao o tim istragama, niti smatram da sam trebao da znam. Jer, i da je bilo šta bilo, tu istragu bi vršio neko drugi, znači nije u mojoj nadležnosti, pošto moja jedinica nije bila predviđena za vršenje istraga. Kad su oni čuli, koja su to dva svedoka i na koji način su čuli, ne znam. Ja sam 21. imao neke druge aktivnosti i razmišljao o drugim stvarima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine, pitanje je bilo sledeće: Da li ste vi znali da se sprovodi ikakva istraga, a ne da li ste vi sprovodili istrage. Da li ste znali da je bilo istraga koje su bile vezane za ta ubistva u vreme kada je Gardijska motorizovana brigada bila raspoređena u Vukovaru? Da li ste znali ili niste?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao nisam ni znao ni je bilo ubistava, prema tome nisam mogao ni da znam da li ima istraga.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, mislim da je vreme?

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, sada ćemo da napravimo pauzu za ručak. Nastavljamo u 14.00 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobar dan gospodine. Gospodine, rekli ste da niste znali ni za kakvu istragu u Vukovaru. Da li ste 1991. godine ili 1992. godine bili upoznati sa bilo kakvom istragom koja se ticala ubojstva na "Ovčari"?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da nisam znao ni za ubojstva, a samim tim ni za istragu. Pa ni 1992. godine, jer sam imao druge zadatke, nisam se time bavio, niti sam znao za to.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, hvala vam. Gospodine, vi ste 13 godina bili pripadnik Gardijske motorizovane brigade, je li tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I veoma ste ponosni što bili pripadnik te brigade?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I tokom tog perioda, vi ste služili zajedno sa svom trojicom optuženih, jel' tako? U toj Gardijskoj motorizovanoj brigadi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tačno. Ja se izvinjavam samo, nemam prevod na monitoru, ako može da ga postave? Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I svakog od ove trojice optuženih znate i više od 20 godina, zar ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne 20 godina, 13. A mislite sada, u sadašnjem momentu? Da, više od 20 godina.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I složićete se sa mnom da ovo nije baš napozitivnija i najsrećnija situacija da su tri čoveka koji su bili na čelu te Gardijske motorizovane brigade optuženi i da im se ovde sudi, je li tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je jedna neugodna, skoro sramotna situacija za Gardijsku brigadu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da je neugodna, da. A da je sramotna možda ne za Gardijsku brigadu, možda za one koji su to pokrenuli, ako mene lično pitate. Znači neugodno jeste, a sramotno ja mislim da ništa brigada nije uradila da je to zaslužila.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste upoznati sa tim da je pred ovim Pretresnim većem bilo iskaza kojima se potvrdilo da su pripadnici

Gardijske motorizovane brigade učestvovali u prebijanjima zatvorenika kao i ubistvima vojnika na "Ovčari". Da li za to znate?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Da je... da je neko od pripadnika Gardijske brigade učestvovao u tome, to nisam... to prvi put čujem sada od vas. Direktno da je učestvovao, kao izvršilac.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ni to nije nešto što bi moglo da se nazove pozitivnim elementom u odnosu na Gardijsku brigadu, zar ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne razumem šta nije, šta se može zvati pozitivnim elementom? Vi ste izrekli tvrdnju da je neko učestvovao u tome, ja to ne znam da je učestvovao. Ali ako jeste učestvovao, to u svakom slučaju nije pozitivno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, idemo dalje. Vrat ćemo se na to pre završetka današnjeg rada. Gospodine, vi nemate nikakvu evidenciju, niste vodili nikakav dnevnik dok ste bili u Vukovaru tih nekoliko nedelja, a s obzirom da ste veći deo vremena bili povređeni?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, nemam nikakvu evidenciju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Niste ni vodili dnevnik niti neki rokovnik, je li tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je. Ja sam poznat po tome da nisam volio da pišem. I u miru, a kamo li... u ratu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Neki su oficiri koristili beležnicu koju bi onda predavali po završetku zadatka. Da li ste vi kao oficir imali svesku u kojoj ste beležili nešto dok ste bili u Vukovaru?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi se u osnovi oslanjate samo na svoje sećanje, kada se radi o ovim događajima od pre 15 godina?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom da je s obzirom da je prošlo 15 godina teško ustvrditi ili izneti neke tačne datume i tačno vreme, ako nemate ništa napismeno što bi vam pomoglo da osvežite pamćenje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Slažem se. Ali nisam ni mogao da imam ništa. I da sam vodio evidenciju, bio sam dužan da je predam odmah po završetku, i one bi bile uništene, jer su istekli svi rokovi. Tako i da sam vodio neku evidenciju, ne bih je imao kao podsetnik za ovo. I verovatno u toj evidenciji, ne bi pisali ovakvi detalji kojih se čovek seća, jer u evidenciji su se samo navodili neki događaji kao međaši, a... to mogu i da upamtim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da ste vodili neku evidenciju, znali biste tačno vreme kada je vaša jedinica učestvovala u konkretnim operacijama, vremenu, akcijama, da ste vodili evidenciju, zar ne gospodine?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja vam sad kažem da i da sam vodio evidenciju, znači ja, ovaj, to sam bio dužan da predam 1991. godine. Rok za čuvanje takve evidencije... znači nisam imao pravo da nosim tu evidenciju kući, jer to je vojna tajna – dakle, to bi ostalo u kasarni i bilo bi uništeno sa dokumentima u redovnoj proceduri. Prema tome, ništa ta dokumentacija ne bi bila sad dostupna. S obzirom da dokumentaciju koju ja, kao komandir čete vodim, odnosno te pribeleške, njeni rokovi čuvanja nisu tako dugi da bi dosegli do ovog perioda.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali bez evidencije i bez nečeg napismenog vi nam na primer ne možete reći čak ni tačan dan kada ste se vratili u službu, nakon što ste bili povređeni. Sve što možete da kažete je da je to bilo negde između 5. i 10. novembra, zar ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tačno. Ali taj moj povratak ni po čemu nije značajan da bi bio bitan. On se može ustanoviti, ako treba. Dakle, može da se uzme sa VMA dokumentacija kad sam otpušten sa liječenja, pa se može ispratiti to, ako je to nešto relevantno za ovaj događaj. Smatram da nije. Da je bilo relevantno ja bih možda i potrudio se da nađem dokumentaciju kad sam došao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja želim da vam iznesem tvrdnju da bez evidencije, bez bilo čega napismenog, možda ste pogrešili kada je reč o nekim datumima, nekim aktivnostima, jer nemate evidenciju koja bi to potkrepila, da li je to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nije. Znači, i bez evidencije čovek ima sećanje, svako od nas. Znači, niste verovatno evidentirali kad ste se oženili, kad ste dobili decu, ili kad ste imali prvu devojkicu, ali se sećate toga. Prema tome, i sećanje je relevantno koliko i pisanje dokumentata.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali se gospodine slažete sa mnom da niko od nas nije nepogrešiv. Niko ne može biti uvek u pravu, i zbog toga zapisivanje pomaže. Zar to nije tačno?

SUDIJA PARKER: Da li to uključuje i Pretresno veće, ta vaša tvrdnja o nepogrešivosti? Možda ono i nije?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Slažem se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, s obzirom da nemate evidenciju, da li biste se složili da ste tokom prethodna dva dana davali različite podatke o vremenu i datumima... ne o datumima – o vremenu kada se šta dogodilo tokom svog iskaza?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Dakle, i ako sam davao neke podatke, ja sam rekao i vama i sada - da su to okvirna vremena. Sigurno se ta vremena ne razlikuju u nekom velikom periodu. Ja sam rekao plus minus dva sata za svako vreme koje govorim, da je dozvoljena tolerancija. A ja sam mogao i to što sam

vama rekao da zapišem i da sad vodim kao belešku iz tog doba, što ne bi bilo realno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se sećate da ste juče izjavili da ste na "Ovčaru" stigli oko 20.00 časova? To je bilo na stranici 118. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Možda sam rekao da je bilo oko 20.00 časova, ne posebno. Ali sad sam rekao da je to bilo oko 19.00. Sad da li je 19.00 ili 20.00, to je u margini od dva sata.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je tačno. Danas ste rekli u 17.00 časova, a juče ste rekli u 19.20 časova?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam rekao u 17.00. Ja sam rekao da sam ja mogao u 17.00 da krenam sa tornja, pa dok sam došao do moje prostorije, pa dok mi je naredio pukovnik da se skupimo, znači nisam rekao u 17.00 nego u sedam (19.00). Možda je pogrešno neko preveo ili napisao, znači sedam ili 19.00 časova.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tako je, tako je. Danas ste rekli u 19.00 časova ili u sedam popodne. A juče ste tokom razgovora rekli da se sećate da ste na "Ovčaru" stigli u 19.20 časova. Da li se slažete gospodine s obzirom da nemate to zabeleženo, da u stvari vi ne znate tačno vreme kada ste tamo stigli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne verujem da sam rekao 19.20 jer, mogao sam da kažem moglo je biti 19.00, 20.00, tako baš precizan u minutu sigurno nisam bio. I slažem se potpuno, ponovo kažem da neka margina plus, minus dva sata, može da se uklopi. Čak i da sam vodio zabeleške, sigurno ne bih vodio tako, jer nisam svemirska kontrola leta, pa da pišem iz minute u minut šta radim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li se slažete da nemate ništa napismeno što bi uopšte potvrdilo da ste vi tamo otišli 18. novembra? Zar to nije tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tačno. Nemam ništa napismeno što bi to potkrepilo. Sem mog priznanja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi takođe znate gospodine da se u ratnom dnevniku Gardijske motorizovane brigade Operativne grupe Jug ne navodi ni na jednom mestu da je vama naređeno da odete na "Ovčaru" 18. novembra? Da li znate za tu činjenicu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam čitao ratni dnevnik Operativne grupe Jug. A koliko sam ja upoznat sa vođenjem ratnog dnevnika, tu se vode važni događaji, i ne vidim neki razlog da se taj događaj upiše u ratni dnevnik Operativne grupe Jug. Znači, delovanje jedne jedinice od 20 ljudi gde nije bilo žrtava, gde nije bilo borbenih dejstava, ni po čemu nije značajno da bi se uvelo u dnevnik. Po mojoj proceni, a dal' ga ima ili nema, to ne znam. I ko je cenio šta treba upisat, šta ne... i to ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To i jeste tačno gospodine, jer narediti jednoj elitnoj jedinici, protivterorističkoj jedinici Gardijske motorizovane brigade da izvrši procenu jeste nešto bitno, a to nije navedeno u ratnom dnevniku Gardijske motorizovane brigade Operativna grupa Jug i vi to znate?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam i nema potrebe da znam jer ja nisam imao, nije meni dostupan dnevnik brigade da ga ja čitam. Ali, ako govorimo o tome, dnevnik vode operativci. I ako je pukovnik Mrkšić meni direktno naredio radio vezom, to operativci nisu morali ni da znaju. Znači, oni znaju ono što je pisano, što su pisani dokumenti, što su pisane naredbe, što su... ovo se više svodilo na jednu kratku intervenciju, znači jednu... jedan događaj koji ni po čemu nije bio značajan. Sad se ispostavlja značajan, ali tad se nije moglo znati ni slutiti da može da bude značajan. A pretpostavljam da je bilo masu slučajeva kad je komandant brigade naredio nekome: idi donesi nešto, odnesi, vrati se, što je bespredmetno da se upisuje u dnevnik. Tako cenim da ni u onom momentu niko nije mogao procenjivat' da je taj odlazak nešto posebno značajno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ako ste vi dobili obaveštenje o tome između 18.00 i 19.00 časova ili ubrzo nakon toga, to obaveštenje je onda vama dato tokom informisanja u Komandi, a posledica toga bi bila da bi pukovnik Mrkšić morao da ode sa samog informisanja kako bi vama izdao to naređenje. To je dakle onda značajan događaj, ako pukovnik mora da ode sa informisanja da bi vama dao takvo naređenje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nisam razumio. Kažete da je u to vreme bilo informisanje neko?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svako veče se u Komandi u Negoslavcima u 18.00 časova održavalo referisanje. Ako ste vi to naređenje dobili između 18.00 i 19.00 časova uveče, to znači da je pukovnik Mrkšić morao da ode sa tog referisanja u to vreme, kako bi vama direktno mogao da izda to naređenje. To bi značilo da se radilo o jednom značajnom naređenju - ako komandant zato odlazi sa referisanja, zar ne gospodine?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne znači da je morao da ode, zato što to naređenje mo daje preko radio uređaja koji nosi sa sobom. Dakle mogao ga je dati neposredno pre početka. I pitanje je da li referisanje počelo tačno u 18.00 i da li je... Znači, on je mogao da mi da to naređenje radio stanicom, jer to nije trajalo ne znam ti ja koliko. I možda... i mogao ga je dati u prisustvu tih ljudi, znači nije morao da napusti prostoriju da bi mi dao takvo naređenje. Ja bar tako razmišljam, ne znam kako to tamo... ne znam ni gde su imali ta referisanja u to vreme. A ni... nisam ni siguran, možda je to, ne znam...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U tom slučaju gospodine, ako je prekinuto referisanje da se vama izda to naređenje, to znači da je to bio značajan događaj?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine, ja nisam rekao da je prekinuto, ja kažem možda je on to meni rekao pre početka referisanja, možda referisanja nije ni bilo, jer to je vreme kad je... završene su operacije. Da li je počelo u... Ja znam, rekao mi je Van Lynden da su oni doputovali svi novinari u Negoslavce

popodne, i da su vršili pritisak na Komandu da ih puste odmah. I verovatno je pukovnik Mrkšić imao mnogo stvari drugih da reguliše. I ne znam da li je to tako išlo formalno. Znači, ja bih vas zamolio, nemojte da mi stavljate u usta reči koje nisam rekao. Ja nisam rekao da je prekinut...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je samo nagađanje sa vaše strane, gospodine.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, u kom smislu? Ja ni jednog momenta nisam rekao da je prekinuto referisanje da bi se meni izdalo naređenje. A vi kažete ako je on prekinuo naređenje, znači bilo je značajno. Ja to nisam rekao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, s obzirom da vi nemate evidenciju, vi iznosite različito vreme vezano za to koliko ste vremena tamo bili. Juče ste rekli da ste tamo bili pola sata, možda najviše sat vremena, to piše na stranici zapisnika 119. Danas ste rekli da je moglo biti i sat vremena i onda dodali sat, sat i po. S obzirom da nemate nikakvu evidenciju, vi ne znate ni koliko dugo ste bili na "Ovčari", zar nije tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam ni koliko sam juče bio s vama na razgovoru, a kamo li tad. To je... da li je sat ili sat i po, ne vidim šta je tu značajno. Znači, ništa se tu sad bitno ne odstupa, nije bilo u jednoj varijanti pet minuta, a u drugoj varijanti dva sata, pa da je to drastično. Znači, da li je to: 60, 80, 49 minuta, to je sve tu negde približno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ja vam tvrdim da vi - s obzirom da nemate evidenciju nego se oslanjate samo na svoje pamćenje - izmišljate neke činjenice ili preskačete neke činjenice kako biste pomogli svojim prijateljima, trojici optuženih. To vam ja tvrdim, gospodine?

SUDIJA PARKER: Da li tražite od svedoka da to prokomentariše?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da, zamolio bih da svedok to prokomentariše, časni Sude.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Mislim da bi vi kao tužilac trebali da shvatite da optužiti nekog da izmišlja ili ti da laže na bazi nečega gde je rečeno, ja sam odmah prihvatio da ne... nisam pouzdano u... u detalje, u minute, nije... u najmanju ruku nije korektno. Ako hoćete da dokažete da ja imam loše sećanje, odnosno da... da su mi mentalne sposobnosti smanjene, to se može ispitati. Ali bih vas zamolio da me na taj način ne vređate. Dakle, ja sam pozvan kao svedok nekog događaja, u kojem krajnje pošteno hoću da vam kažem šta se dogodilo da bi se utvrdila istina. Ja sam normalno mogao da naučim neki tekst i da kažem: Toga se držimo striktno i da tačno ponavljam stalno kao papagaj: to je bilo u 17.21 minut i 13 sekundi, to je bilo... nije realno da se može sećati čovek posle 15 godina baš takvih detalja. I ne znam u kom... u kom smislu sad tvrdite da bez tih zapisa moje sećanje ništa ne vredi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da pogledamo jučerašnju situaciju gospodine. Juče ste tokom iskaza, o čemu imamo zabelešku na stranici 118...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Jel' mogu da vidim tu zabelešku? S obzirom da ste mi maloprije rekli da sam rekao 17.00, a ispostavilo se da nisam, sad bih hteo da vidim tu zabe... tu zabelešku šta sam rekao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Možete li da čitate na engleskom? Ja ću vam rado to pokazati. Ja to čitam iz transkripta sa jučerašnjeg suđenja?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Apsolutno mogu da čitam na engleskom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja ću to prvo da pročitam, a onda ću zamoliti poslužitelja da vam to pokaže. Citiram: "Izašli smo iz vozila. Pitao sam: "Ko je komandant ovde?" Tamo je bio neki potpukovnik, bio je niži od mene, imao je brkove, rekao mi je kako se zove, ali se više ne sećam. Pitao sam ga šta se događa, a on mi je ukratko rekao da su tamo zarobljenici i da se ne događa ništa posebno. Kratko smo razgovarali, a onda sam ja ušao u hangar". To ste rekli juče i to je u redovima 8 do 13, a ono što podvlačim je: "Pitao sam ga šta se događa, a on mi je ukratko rekao da su tamo zarobljenici i da se ne događa ništa posebno". Molim da se ovo pokaže svedoku?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nema potrebe, ovo je korektno, to sam rekao i danas. Isto to sam rekao i danas.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Zatim na stranici 120 rekli ste, i to imamo u redovima od 11 do 19: "Da, vodili smo još jedan razgovor pošto sam izašao iz hangara, a kada su moji ljudi došli da mi podnesu izveštaj, razgovarali smo o tome da nema ničeg drugog okolo". Pitanje: "Da li je taj potpukovnik rekao da je bilo kakvih problema?" Odgovor: "Ne". Pitanje: "Da li vam je rekao da je očekivao izvesne probleme?". Odgovor: "Da. On je mislio da bi nešto moglo da se dogodi po mraku. Okolo je kukuruzište, pa bi moglo da dođe do nekakvog napada, ali to je više bila njegova procena, nego odraz stvarne situacije". Da li se sećate tog dela iskaza ili želite da vidite?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: To je u redu i to sam isto danas rekao bez ovoga, odnosno juče, ne danas, bez ovoga dela oko tog mraka, zato što me je gospodin Bulatović upozorio da budem kraći. A znači, ni u čemu nije odstupio koliko ja vidim, ni jučerašnji iskaz od ovoga. Jer sam isto rekao, da sam bio sa njim, razgovarao desetak minuta, ušao u hangar, bio pet do deset minuta, izašao, pa razgovarao sa njim i sa mojim ljudima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li se slažete da je to svedočenje netačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Koje je svedočenje netačno?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ova dva odlomka koja sam upravo pročitao - nisu tačna gospodine. Da li bi se složili sa tim?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: U kom smislu nisu tačna?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zar nije istina gospodine da kada ste pitali tog potpukovnika da li ima bilo kakvih problema, da vam je on rekao da u okolini ima ljudi zbog kojih bi ti zarobljenici mogli da budu u opasnosti, to vam je rečeno. Nije li to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, da on veruje da ima ljudi. I zato sam i rekao da to nije bio odraz stvarnog, nego njegovog mišljenja. Znači, njegove procene, jer su moji ljudi ustanovili da nema nikog okolo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, nije li istina da ste vi kao rezultat njegove izjave izdali naređenje vašim vojnicima da pucaju u bilo koga ko se približi hangaru, zar nije to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne mojim vojnicima, nego sam rekao njemu, da ako mu se neko pojavi - slobodno puca. Znači, nije tačno da sam rekao mojim vojnicima, nego sam rekao njemu da može da apsolutno puca, ako mu se bilo ko pojavi. I mislim da tako piše u transkriptu, pročitajte. Jer moji vojnici tu nisu ni bili, nego starešine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vi ste njegovim vojnicima veoma glasno rekli da mogu da pucaju u bilo koga ko se približi kasarni, nije li to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, ne njegovim vojnicima, nego pred njegovim vojnicima - njemu. Znači ja se njemu obraćam, razgovoram sa njim, tu jesu njegovi vojnici okolo, ja sam rekao: "Slobodno možete da pucate." Mislim... slobodno možete, rekao sam: "Ako se ko pokuša približiti, pucajte." Namerno glasno, da ako je slučajno istina, jer ja u tom momentu još ne znam da li ima nekoga tu, da to čuje i neko - ako je tu. I rekao sam još da sam mu rekao da slobodno ako imadne problema - pozove mene, i da ću ja doći sa mojim ljudima da intervenišem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine... izvinjavam se.

ADVOKAT VASIĆ: Ako je neki redosled pitanja, ne bih da prekidam, ali...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Ima jedna greška, na koju je svedok odgovorio, ali čini mi se da je možda pogrešio moj uvaženi kolega. Govorio je na stranici 64... o... 65, drugi red, o vojnicima koji su u... da pucaju na sve koji se približe kasarni. Mislim da je moj uvaženi kolega mislio na hangar na "Ovčari", a ne na kasarnu. Čini mi se da je to lapsus, a u transkriptu je kasarna.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Vasiću.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da, to je tačno, niko nije nepogrešiv. Gospodine, rekli ste to glasno tako da bi bilo ko, ako je bio tamo napolju mogao to da čuje i zato što vam je on rekao da postoji problem i pretnja za te zarobljenike, nije li to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne da postoji problem, nego da on misli da postoji problem. Da je to moguće.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste znali da tamo ima lokalnih stanovnika koji traže osvetu zbog ubistva njihovih članova porodica, to ste znali, zar ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ne u smislu da ih ima na "Ovčari". U smislu da postoje u regionu, da postoje tu u Vukovaru, to da, ali na... konkretno na "Ovčari" - ne. I ako je to juče u transkriptu tako stavljeno, ja nisam precizirao, nismo precizirali o tome. Znači, kad sam govorio juče o tome, ja sam rekao da je generalno, znači moglo se očekivati, to je jedna od opasnosti koja je postojala da nekog od onih koji su po... ovaj... čiji su bliži stradali i tako dalje, može nešto da učini. Ali ne precizno i konkretno za "Ovčaru". Jer, to je jedan od razloga koji ja mislim da je rukovodio Komandu koji sam rekao da smatram da tako i treba da bude - što su izdvojeni iz naseljenog mesta gde je ta mogućnost postojala... mogla biti veća.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, u kancelariji Tužilaštva (Office of the Prosecutor) ste juče ujutru dali izjavu. Mi smo prekućali transkript od 23 reda te izjave vezano za ono što ste rekli, i ja bih želeo to da vam pokažem. Molio bih poslužitelja da to uzme.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ovo bi mi trebalo prevesti, pošto vidim da se hvatate za reči, onda nije mi znanje engleskog toliko da baš mogu da ispratim to.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa imamo ovde i kompakt diskove, možemo da pustimo gospodine. Ali pre...

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

prevodioci: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Nisam Lukić. Šalim se. Časni Sude, mislim da bi bilo pravično prema svedoku, pošto je intervju juče svedok dao na BHS jeziku da mu se, ako se već daje izjava, da mu se predoči šta je rekao na BHS jeziku, ili nek se pusti ovaj deo teksta originalnog intervjua, da vidimo o čemu se radi. Jer svedok, njegovo poznavanje engleskog jezika, kako je rekao je nedovoljno da bi on mogao da uveri se u autentičnost ovog prevoda, i da bi mogao da prati šta mu se to predočava.

SUDIJA PARKER: Mislim da je gospodin Weiner upravo to hteo da ponudi gospodine Bulatoviću.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da, časni Sude. Gospodine, samo kao uvod. Juče ste došli u ovu zgradu i dali ste jednu izjavu, da li je to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Tačno je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I niste došli sami, došli ste sa advokatom Bulatovićem?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I seli ste u jednu prostoriju i dali ste izjavu koja je snimljena?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A odmah do vas je sedeo gospodin Bulatović.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, sa moje desne strane.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste rekli istinu i pokušali ste da pružite činjenice i da odgovorite na sva pitanja koja su vam postavljena?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Apsolutno sam sarađivao sa vama.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. Juče vam je u sudnici postavljeno pitanje da li vam je potpukovnik rekao da je bilo ikakvih problema, i vi ste rekli - "Ne". Mi bi sada želeli da pustimo ovaj CD sa vašom jučerašnjom izjavom. Vi možete da pratite na engleskom ili samo da slušate, to je od 34:17 do 37:45 minuta na tom disku.

(Audio snimak)

SVEDOK MARIĆ: *Ja sam ga pitao kakvo je stanje, ima li kakvih problema. On mi je rekao nešto u tom stilu da ima tu negde okolo nekih ljudi za koje on misli da mogu da ih ugroze. Delovao mi je malo nesigurno šta da radi, nije mi delovao da će da bude otresit onako, malo nesiguran. Ja sam stekao utisak da je on čovek potpuno vojno neiskusnan, kao i cela jedinica, ljudi koji su tu bili. Ja sam prilično glasno rekao da niko ne sme da priđe tom objektu, i da njegovi vojnici slobodno otvore vatru na svakoga ko pokuša prići objektu; a ako mu bude trebalo - da zove mene, i da ćemo se mi onda obračunati sa tim mogućim napadačima. Ovako sam više postupio da njemu malo ulijem sigurnosti, ali da ako eventualno neki... ima u mraku, neki od ovih... Da šire objasnim kakvi su to ljudi. Znači, tu je bilo dosta tih meštana, ne mislim tu, ne znam, nisam ih ja ni video tu, nego inače, bilo je dosta tih meštana koji su... kojima su ubijeni: roditelji, braća, sestre, koji su bili prilično naelektrisani da se osvete. A svi oni su znali koja smo mi jedinica. I ne verujem da bi iko pomislio da dođe u sukob sa nama. Posle toga sam odlučio da uđem u hangar, iz prostog razloga me zanimalo da vidim da nema možda neko od mojih bivših potčinjenih ili vojnika tu.*

(Kraj audio snimka)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Pošto znam, pratim engleski jezik, na žalost malo bolje od mog kolege Bulatovića u ovom trenutku, ja mislim da ovaj prevod na engleskom

ne odgovara tekstu. Bilo bi korisno da se pusti traka i da nam prevodioci iz kabine prevode, jedan deo, od reda 13. do reda 18. ne odgovara originalnom tekstu koji je svedok izgovorio. Izvinite što sam se umešao, ali sam pratio doslovce reči.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Nema nikakvog prigovora na to. Ako oni žele tako da se uradi, to je po meni sasvim u redu.

SUDIJA PARKER: Molim da se ponovo pusti traka.

(Audio snimak)

SVEDOK MARIĆ: *Ja sam ga pitao kakvo je stanje, ima li kakvih problema. On mi je rekao nešto u tom stilu da ima tu negde okolo nekih ljudi za koje on misli da mogu da ih ugroze. Delovao mi je malo nesigurno šta da radi, nije mi delovao da će da bude otresit onako, malo nesiguran. Ja sam stekao utisak da je on čovek potpuno vojno neiskusnan, kao i cela jedinica, ljudi koji su tu bili. Ja sam prilično glasno rekao da niko ne sme da priđe tom objektu, i da njegovi vojnici slobodno otvore vatru na svakoga ko pokuša prići objektu; a ako mu bude trebalo - da zove mene, i da ćemo se mi onda obračunati sa tim mogućim napadačima. Ovako sam više postupio da njemu malo ulijem sigurnosti, ali da ako eventualno neki... ima u mraku, neki od ovih... Da šire objasnim kakvi su to ljudi. Znači, tu je bilo dosta tih meštana, ne mislim tu, ne znam, nisam ih ja ni video tu, nego inače, bilo je dosta tih meštana koji su... kojima su ubijeni: roditelji, braća, sestre, koji su bili prilično naelektrisani da se osvete. A svi oni su znali koja smo mi jedinica. I ne verujem da bi iko pomislio da dođe u sukob sa nama. Posle toga sam odlučio da uđem u hangar, iz prostog razloga me zanimalo da vidim da nema možda neko od mojih bivših potčinjenih ili vojnika tu.*

(Kraj audio snimka)

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li biste se složili da su to vaše reči?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa, za razliku od vašeg jučerašnjeg svedočenja, taj potpukovnik vam nije samo rekao da su neki zarobljenici u hangaru, već vam je rekao kada ste prvi put sa njim razgovarali da ima i određenih problema i nekih opasnosti, da li je to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nije. Da on misli da ima opasnosti, a ne da ima. Znači možete vratiti ponovo, znači da on misli da ima. A ja juče kad sam rekao, rekao sam da sam razgovarao deset minuta sa njim. Znači nisam mogao deset minuta samo da ga pitam ima li problema, i on da kaže, nema. Generalno

sam rekao juče da nema problema, zato što ih i nije bilo, iz njegevog iskaza postoji samo da je on mislio da tu neko ima. Nisam hteo da širim priču. Jer juče na razgovoru s vama sam primetio tendenciju, ovaj mlađi kolega što je bio, ja sam lepo rekao da me je pukovnik Mrkšić poslao da proverim da li nešto ima, a on me posle pita: "Znači, vas je pukovnik Mrkšić poslao da zaštitite te ljude?" Dakle, da ima ta tendencija da se odgovor interpretira, da se iskoristi neka, možda mala nepreciznost, da bi se postavila pozicija u koju dolazim za nešto što nije moguće. Dakle, ostajem pri tome da i u ovome što sam juče rekao, da se...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine vi znate.... gospodine, on vam je rekao... možda nećete da kažete da vam je rekao direktno, ali vam je rekao da on veruje da ima nekih problema. Nije li to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne da veruje, nego da misli da ima. Okej, može da se kaže i veruje, u redu. Ali to znači da neko veruje, to ne znači da ima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I kao posledica toga vi ste izdali naređenje da vojnici mogu da pucaju na bilo koga ko se približi hangaru ili zgradi, kako god želite to da nazovete. Da li je to tačno? To je naređenje koje ste vi izdali?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nisam ja izdao naređenje. Ja sam rekao da sam glasno rekao njemu i njegovim vojnicima da mogu slobodno da pucaju. Znači, nisam izdao naređenje. I opet vam je... vidite, vi ste rekli da sam rekao "mojim vojnicima" – nije; glasno... jasno se kaže "njegovim vojnicima". Znači, to nije naređenje nego uputstvo, više uputstvo. Jer ja nemam nadležnost da njemu naređujem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro, dali ste mu uputstvo, to opet niste rekli juče, dali ste mu uputstvo da puca u bilo koga ko se približi hangaru. Tako niste rekli juče, zar ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja... ja juče nisam ni interpretirao razgovor. Ja sam samo rekao da sam razgovarao sa njim. Gospodin Bulatović me je upo... upozorio prije toga da budem kraći, i nije me pitao za te detalje. Ja... pošto je razgovor trajao desetak minuta, znači nešto smo pričali, i to sam rekao i juče.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe niste svedočili da ste to uputstvo glasno dali, tako da ukoliko ima nekog u okolini, da i oni čuju i da ne prilaze blizu hangara. Nije li to takođe tačno, ni to juče niste rekli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, ali o tome juče nisam ni pričao. Ako nisam rekao šta sam mu rekao, onda nisam mogao ni reći da je to bilo glasno. A i sad sam rekao, a i vama sam juče rekao, i sad mogu da kažem znači pred Sudom konačno, znači - kaže se u mojoj izjavi da sam to rekao više da bih njemu ulio pouzdanje, ovaj, sa... samopouzdanje nego zbog nečeg drugog.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vi ste takođe naveli u izjavi da je bilo meštana koji su naelektrisani i koji su bili voljni da se osvete, jer su članovi njihovih porodica bili ubijeni. Nije li to tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ja... ja govorim o tome i rekao sam da takvih meštana ima, ali sam i tu rekao i juče u izjavi, ne tu, na tom mestu - nego generalno. Znači rekao sam da postoji mogućnost, a da ja tu nisam nikog vidio, i nema; i onda sam dao objašnjenje o kakvim se možda moglo ljudima raditi. Dakle, bilo je u svakom slučaju, da je bilo ljudi koji su imali želju za osvetom. U reonu Vukovara, a ne govori se i čak decidno sam rekao juče - ne tu da ih je vidio neko. Hipotetički može da se pretpostavi da neko može da dođe, ali ih nema.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači gospodine, za razliku od vašeg jučerašnjeg svedočenja - razgovor je trajao pet do deset minuta i odnosio se na moguću pretnju i opasnost na "Ovčari", nije li tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, trajao je oko desetak minuta i odnosio se na uopšte to, on mi je i rekao tada da imaju tu zarobljenici, da je postavio obezbeđenje, i tako dalje. Znači, u tih deset minuta... je bio i taj deo razgovora.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Napomenuli ste da ste zatim ušli u hangar, i da ste dok ste bili u njemu videli 60 do 70 zarobljenika ili 60 do 80?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam rekao između 60 i 80: 60, 70, 80, mislim da sam tako rekao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro gospodine, da li je moguće da ih je bilo dva ili tri puta više, da ih je bilo 150, 175 zarobljenika, da kažemo 175 zarobljenika?

prevodioci: 275 zarobljenika

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: 275 - nemoguće. Da je moglo biti više, možda je. Ali tu stvarno ne mogu da budem siguran, i ne može niko biti siguran. Kad biste ušli u tu prostoriju i vidjeli... to je stvar neke procjene. Ja nisam... ja sam i rekao da se nisam zadržavao i nisam ih brojao, gledao. Oni su se sabili uz zid i vrlo je teško procijeniti u takvoj situaciji tačnu cifru. Ali 275 bi moralo biti na većem prostoru. A recimo 120 - možda. Ali ja mislim tako oko 80: 60, 70, 80 najmanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, mislim da je bitno. Stranica je 72, red je 14. početak odgovora je 275, "no, that is impossible", a ovde stoji 175. I 13. red u tom pitanju isto je 275, a ne 175. A svedoku je pre... prevedeno 275...

SVEDOK MARIĆ: Da, prevedeno je 275.

ADVOKAT VASIĆ:... a u zapisniku stoji 175.

TUŽILAC WEINER: Ja mogu to da razjasnim, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ja vam sugerisem da je tamo bilo 175 zarobljenika, jedan, sedam, pet. Da li se slažete sa tim ili ne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne bih se u to upuštao. Moje neko sećanje, procijenjena da je moglo biti ovoliko koliko sam rekao, a da li je moglo biti 175, ne znam. Jer kažem, nit' sam ih brojao, niti je to bilo uslovi neki u kojima se moglo to baš tako precizno odrediti, 175.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, prema svedočenju jednog od pripadnika obezbeđenja koji se nalazio tamo, bilo je 175 zarobljenika iz Mitničke grupe, 18. novembra?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nemam komentar na to. Ne znam da li je to tako ili nije, nemam komentar nikakav.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izvinjavam se zbog toga. Dakle, vi ste tamo gospodine ostali neko vreme, a zatim ste otišli. A da li ste upoznati sa komandantom Vojne policije u 80. motorizovanoj brigadi koji se zove Vezmarović?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nisam razumio pitanje, da li sam upoznat s njim ili da li ga poznajem?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ga poznajete?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ne poznajem ga.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Prema iskazima, on je bio na čelu obezbeđenja tokom čitave večeri. Nikada ga niste videli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ja ga se ne sećam. Ja sam samo sa potpukovnikom razgovarao, bili su tu, tu je mrak, bilo je tu ljudi, ovih vojnika, šta ja znam, uniforma je kod nas ista, ona SMB uniforma je ista za oficire i za vojnike, tako da u mraku baš da raspoznate ko je oficir, ako se direktno ne obratite... nije moguće.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi vas iznenadilo da čujete da Vezmarović, komandir Vojne policije 80. motorizovane brigade, koji je tamo bio čitave večeri, nikada nije spomenuo da ste vi bili tamo, niti da je te večeri stigla protivteroristička jedinica? Da li vas to iznenađuje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Zašto bi me iznenadilo? Ako on nije bio tu, on nije ni mogao da nas vidi – jer ni ja njega nisam video. Dakle, ja sam rekao da on nije bio tu, odnosno da ga nisam vidio. I verovatno onda nije ni bio tu, i onda nije ni čudo da nije vidio mene.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi vas iznenadilo da potpukovnik Vojnović iz 80. motorizovane brigade nikada nije svedočio da vas je video uveče 18. novembra ili da se vaša jedinica pojavila tamo uveče 18. novembra? Da li bi vas to iznenadilo?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne znam u kom smislu? Znači, ja sam rekao da je tu bio neki potpukovnik koji mi je rekao da je komandant. Da li je to bio Vojnović ili neki drugi potpukovnik, ne znam. A zašto bi on... Iznenadilo bi me da ako je bio Vojnović, da kaže da nisam bio ja. Samo bih mogao da zaključim da ili je zaboravio, ili ima želju da se to ne zna. A inače, spreman sam da se s njim suočim i da... kada bih pogledao da li je to taj čovek, taj - što sam ga ja zapamtio, da se suočimo, da ustanovimo da li jeste ili nije, da li sam bio ili nisam. Takođe, možete i da pitate te Hrvate koji su bili tu; i sugurno će vam posvedočiti, normalno - neće vam reći da sam bio ja, kao ja, ali će da vam kaže da su bili neki u maskirnim uniformama, sa PSH šlemovima, krupni ljudi, da su ih se uplašili, i tako dalje. I sigurno možete da ustanovite da smo mi to veče bili tu. E sad, da li je viđenje Vezmarovića ili Vojnovića važnije od viđenja nas dvadesetak koji smo bili, i tih Hrvata, to je... na vama je da procenite.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li poznajete izvesnog Danilovića, oficira iz 80. motorizovane brigade?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja ne poznajem nikoga iz 80. motorizovane brigade, jer sam jedini dodir s njima imao tu noć. Više ih nikad nisam ni jednog ni vidio, a nisam ih ni poznao ranije. Znači, baš nikoga ne poznajem iz 80. brigade.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Oficir Radoje Danilović je takođe bio tamo tokom te večeri, i po njegovom iskazu - to je bila mirna noć. On je bio svedok Odbrane i on nikad nije spomenuo da ste vi ili vaša jedinica bili tamo. Da li vas to iznenađuje?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja kažem da i ja čoveka ne znam, Isti je odgovor kao i za slučaj sa Vezmarovićem. Iznenadilo bi me kad bi Filip Karaula rekao da nismo bili, jer on sigurno pamti da smo bili.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle gospodine, tri čoveka koji su nadgledali evakuaciju na "Ovčari": Vojnović, Vezmarović i Danilović nikada nisu spomenuli da ste vi bili tamo. Da li je moguće da vi tamo niste bili, gospodine?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, to je nemoguće. Znači, bio sam tamo kao što sam siguran da sad sedim ovde.

TUŽILAC WEINER: U redu. Zamoliću da pređemo na kratko na zatvorenu sednicu, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Prekidamo sada sa radom i nastavljamo u 15.50 časova.

(pauza)

TUŽILAC WEINER: Možete li molim vas da pokažete svedoku ovu fotografiju?

SUDIJA PARKER: Gospodin Lukić ima nešto da kaže gospodine Weiner, ukoliko mogu da vas prekinem?

ADVOKAT LUKIĆ: Samo konsultacija sa Pretresnim većem. Znači, nemam čak ni predlog, ali gospodin Weiner je rekao da će otprilike još 20 minuta, i gospodin Bulatović je rekao 15, 20 minuta. Svedok je ovde još od 14.00 časova, a danas pre podne smo imali i intervju. Da li da počnemo? Ja želim da sutra završimo sa gospodinom Stojićem. E sad, da li da počinjemo tih 20 minuta, ili ako ne, da ga otpustimo, a da sutra budemo svi efikasniji?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, mogli bismo sutra da počnemo i jedan sat ranije, ako bi vas to usrećilo. Ne, nećemo da počnemo sa novim svedokom večeras, s obzirom da nam je preostalo malo više od jednog sata. Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobar dan gospodine. Želeo bih da vam pokažem ovu fotografiju i da je stavim na grafoskop. To je iz jednog videa zapisa, to je dokazni predmet 850. A samo želim da vam postavim pitanje da li ste to vi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, to nisam ja. A da bi izbegli svaku sumnju, daću vam nekoliko činjenica koje će vam odmah reći da to nisam ja. Znači, ova osoba je obučena u SMB uniformu JNA, ima preko sebe prsluk. Ja sam nosio maskirnu uniformu. Ova osoba nosi šlem, klasični obični šlem JNA, a moja jedinica je nosila šlemove PSH švajcarske proizvodnje, koji sasvim drukčije izgledaju. I ovaj čovek ima bradu koja je najmanje mesec dana stara po dužini, a ja sam došao znači u Vukovar oko 10-og. i nisam mogao da imam tako dugačku bradu. Čak i sad u civilu ne nosim dužu od ovoliko. Sad samo mogu da pitam, na osnovu čega je pitanje - da li sam to uopšte ja?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, samo jedno pitanje vezano za vaš odgovor. "Stigao sam u Vukovar 10-og" i piše u oktobru. Vi niste bili u Vukovaru 10. oktobra, nije li tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, greška. Ako sam rekao oktobar, otišlo mi je... znači, oko 10. novembra. Znači, između 5. i 10. sam se vratio sa lečenja. Dakle, sigurno nisam došao sa bradom iz Beograda. A ko je bilo od 10. do 20. - nisam mogao imati toliku bradu. Ali samo da li možete da mi odgovorite zbog čega je to mogućnost da sam ja?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, zaista ne moram da vam odgovaram na to pitanje. Međutim, rekao bih da liči na vas, a i glas na tom video snimku zvuči kao i vaš. Tako da smo želeli da vas pitamo da li ste to vi ili ne.

Hvala.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A sad gospodine, da li vam je bilo poznato... vi ste svedočili da je 18. novembra na "Ovčari" bilo mirno. Da li ste znali da je toku popodneva 20. novembra bilo nekih problema na "Ovčari"? Da li ste znali za to?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste znali da su meštani, kada su autobusi sa zarobljenicima stigli, formirali jedan špalir i da su ih tukli pesnicama, kundacima, te zarobljenike dok su oni izlazili iz autobusa - da su ih tukli i udarali? Da li ste znali za to?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja nisam ni znao da su oni otišli na "Ovčaru". Znači, ja znam da su napustili kasarnu, kad sam ja izašao iz kasarne. A kud su otišli, nisam ni znao, a kamo li da sam znao da se nešto tako dešavalo tamo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste znali da su lokalni vojnici, mislim lokalni pripadnici Teritorijalne odbrane i dobrovoljci istukli unutar hangara, bar jednog zarobljenika ili možda više zarobljenika? Jedan od njih pretučen je do smrti?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam ni za kakav takav slučaj.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste znali da je pukovnik Vojnović iz 80. motorizovane brigade pokušao da zaštiti neke od zarobljenika u trenutku kada su se iskrcavali iz autobusa, i da je on tom prilikom bio napadnut? Da li ste znali za to?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam znao ni za to.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali da li biste se složili gospodine, da takva vrsta situacije - napad na zarobljenike, pa čak i ubistvo jednoga, da je to situacija u kojoj bi vaša jedinica ili jedinica Vojne policije bile aktivirane?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Moguće.

TUŽILAC WEINER: Da li bismo mogli da pređemo na poluzatvorenu sednicu na trenutak, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Na javnoj smo sednici, časni Sude.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svedočili ste da ste se vi i nekoliko drugih oficira 19. novembra udaljili jednu "šarenu grupu", kako ste ih vi nazvali iz kasarne bez upotrebe sile - 19. Nije li tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne 19. to je 20. bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izvinjavam se, 20.?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro, i to ste učinili bez ikakvih ozbiljnih poteškoća, nije li tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Da, tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li biste se složili da je grupa lokalnih teritorijalaca i dobrovoljaca nije mogla da se nosi sa Vojnom policijom ili antiterorističkom jedinicom Gardijske motorizovane brigade?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, nije mogla da se nosi sa nama.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste se složili da je vaša jedinica specijalno obučena za brze odgovore, situacije sa taocima, teroristima ili paravojnim organizacijama?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, jedinica je za to bila obučena i namenjena.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, te večeri da ste vi primili naređenje da zašтите te zatvorenike tokom čitavih 24 časa, počevši od rane večeri pa sve do jutra, 21. novembra, da li ste imali dovoljno ljudstva da to izvedete?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pitanje je neodređeno, u smislu - kakva je vrsta opasnosti. Ako je tamo napad 2.000 ljudi- sigurno ne bi mogao, a ako je tamo napad 20, 30, 50 ljudi, mogao bi. A ako su to ljudi naoružani teškim naoružanjima, tenkovima - ne bi mogao; a ako su to ljudi naoružani pešadijskim naoružanjem, nožem, hladnim oružjem, mogao bih. Znači, na ovo pitanje ne mogu da odgovorim sa da ili ne. Mogu samo da kažem da u zavisnosti od situacije, procenilo bi se. Jer vi ne navodite kakva je vrsta opasnosti tamo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa uzmimo da je to grupa od 25 do 50 teritorijalaca ili dobrovoljaca sa pešadijskim naoružanjem. Ako biste vi i bataljon Vojne policije ili bataljoni - dobili naređenje da odete u tu oblast i da obezbedite te zatvorenike i štitite ih tokom 24 časa - sve dok ne budu prebačani negde drugo, da li biste imali dovoljno ljudstva, naoružanja i municije da tako nešto obavite?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Za takvu situaciju - imali smo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I da niste imali nikakve druge zadatke 20. i 21. koji bi vas sprečili da obavite ovaj zadatak i zaštitite te zarobljenike ukoliko bi vam tako nešto bili naređeno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: I da smo imali drugi zadatak, ako bi bio naređen taj, taj bi se odradio. A mislim da u tim večernjim... ne mislim, nego znam - da u tim večernjim satima nismo imali nikakav poseban zadatak.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li ste gospodine znali da je postojao bilo kakav problem u sistemu veze ili sistemu izveštavanja u Komandi 20. novembra?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne. Niti ima razloga da ja budem sa tim upoznat.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I na kraju gospodine, kada smo bili na zatvorenoj sednici, razgovarali smo o dve teme o kojima ste vi danas ovde prvi put svedočili. I ja želim da vam kažem da ste vi te činjenice danas izmislili kako bi pomogli svojim prijateljima koji su ovde optuženi. Molim, odgovorite?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Na koje činjenice?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: na one činjenice o kojima smo raspravljali malo pre pauze, i za koje sam napomenuo da ste prvi put svedočili o tome i da nikad ranije bilo kome niste govorili o tim činjenicama. I ja tvrdim da ste danas izmislili te činjenice da biste pomogli svojim prijateljima, optuženima?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam na osnovu čega vi to tvrdite. Ali sada, kada mi to kažete (...)*(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) svedočio i što je izjavio da je bio tamo, mogu da kažem da je to izmislio. Nije mogao da primi naredbu ni od koga sem od mene. Nije mogao da je primi ni preko druge veze, jer on nema vezu s Komandom, samo ja imam. Nije mogao da angažuje ljude, jer deo ljudi je bio sa mnom uvijek i vozila su bila kod mene... I volio bih da vidim koji su ti ljudi, da vidim po spisku ko je to išao sa njim to veče. Dakle, ja tvrdim, sad sam razumio kad ste mi to rekli malopre... shvatio sam zašto se vrti priča oko toga, da je to izmišljen događaj. I spreman sam i na suočenje i sa njim i sa svim ostalim ljudima, znači direktno sučeljavanje, pa da potvrdimo ko je gde bio i šta je bilo. I da dovedemo sve ljude koji su bili tu, pa da nađemo jednog da to posvedoči, sem njega. I sad mi je jasno zašto ste me juče pitali da li je on: istinoljubiv, da li je on pošten, da li je on vredan. I ja sam vam rekao da jeste bio dobar starešina, i jeste to bio, ali bio. A da i ovi drugi ljudi su i bolji.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I pošten čovek, to ste takođe potvrdili. Bar koliko ste ga vi poznavali - bio je pošten čovek. Ja vam sada kažem da vi...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da, tako je. Bio je, ali ako je ovo izmislio - više nije. A ljudi su kvarljiva roba. A tvrdim odgovorno da je on izmislio, a da ja ništa od ovoga nisam izmislio. Odnosno, može da dođe neka kolizija, neki sitan detalj, ali principijelno, događaji koji su za ovo relevantni su sto posto se odigrali ovako, sa... sa aspekta mog, odnosno aspekta moje jedinice. Mogao bih satima da vam govorim zašto (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) nije mogao

da ode tamo. Čak i da je on to želeo, on... ljudi ne bi otišli sa njim – iz sastava. Sa ovim što ste sada rekli, vi ste me lično uvredili sa ovim što ste... što ste rekli da sam ja nešto izmislio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja tvrdim da je on otišao tamo uveče 20. jer je to bio jedini dan kada je postojala potreba da se antiteroristička jedinica angažuje. To ja vama tvrdim, gospodine. Za to nije postojala potreba 18.?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ako je otišao, zašto nije intervenisao? To nije bilo svojstveno nama, da negde dođemo i ne završimo zadatak. I pitao sam vas da li je... da li ima iko drugi da je to potvrdio sem njega? Ko je njemu dao taj zadatak ako nisam ja, a ja nisam, jer bih znao da sam. I drugo, princip, to vam može, celo moje angažovanje vam može dokazati da sam ja uvijek išao sa jedinicom tamo gdje je najgore. Nikad ne bih poslao njih bez mene. Jel' mogu da dobijem tu informaciju ko je njemu i kako naredio da ide?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodin Bajić. A osim toga gospodine, naređeno mu je da ode odatle.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: On dobio naređenje od Bajića?
Pa Bajić nije bio tad ništa. Po kojoj osnovi je njemu Bajić bio komandant?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja vam tvrdim da je on tamo poslat i da mu je Komanda naredila da ode. A vi gospodine, vi niste ni bili tamo, tako da ne možete da kažete šta se desilo - jer niste tamo bili. Zar nije tako? Vi niste bili na "Ovčari" toga dana, niste bili na "Ovčari"?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. 20. nisam tamo bio, niti je on bio. Znači, on tvrdi da je njemu Bajić Adem naredio da on ide tamo? I samo njih dvojica znaju tu kombinciju? I niko više. I verovatno imaju pisani trag, i ovaj kad mu je napisao i...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine, vi niste bili tamo. I osim ukoliko niste vidoviti, vi ne možete da znate ko je drugi tamo bio. A ja vam tvrdim da je on bio tamo te večeri. A vi grešite ili lažete kada tvrdite da on nije bio tamo, a to radite da biste zaštitili ljude koje poznajete dugi niz godina?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Možda sam ja vidovit, ali on je verovatno sposoban da bude na dva mesta istovremeno. I verovatno je u stanju da multipli... multiplicira ljude, pa da budu i sa mnom i sa njim. I verovatno je on to izvršavao naredbe Bajića, koji veze nema s nama nikakve. Možda je, možda je neki poštar naišao pa ga je poslao. A vi kažete da je lažem. A ja vama tvrdim da vi manipulišete, i da ste ga verovatno ucenili sa dobijanjem vize - da nešto tako izjavi. Ako ćemo već da se vređamo, onda ćemo da idemo do kraja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li lažete i dalje ili imate neki dokaz kada me optužujete da sam počinio krivično delo?

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, to je dovoljno.

SVEDOK MARIĆ: Vi ste mene... vi ste mene prvi optužili da sam počinio krivično delo. Imate li vi dokaz za to?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da. Vaše svedočenje, gospodine.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: U kom... u kom smislu je to dokaz? Da li imate (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) i sada je njegova reč vrednija od moje.

TUŽILAC WEINER: To je na Pretresnom veću da odluči. Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Bulatoviću?

DODATNO ISPITIVANJE : ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Časni Sude, ne bih komentarisao nastup kolege Weinerja. Gospodine Mariću, prilikom razgovora koje ste imali juče sa predstavnicima Tužilaštva, da li ste odgovorili na sva pitanja koje vam je Tužilaštvo postavilo?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Jesam. I sad shvatam da sam i previše opširno im pričao.

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Da li ste... da li su vam predstavnici Tužilaštva prilikom razgovora pokazali bilo kakav dokument, fotografiju ili bilo šta da bi prokomentarisali, objasnili...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Da li su vam predstavnici Tužilaštva juče, prilikom razgovora predočili bilo kakav iskaz, bilo kog svedoka?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Da li se sećate gospodine Mariću kako je juče počeo vaš iskaz, kakvim pitanjem, koje je prvo pitanje bilo?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa sad, ne baš... Mislim, bilo je ono prvo, kako se zovem i...generalije, ne znam na šta ciljate?

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Kako je počeo intrevju, sa kojom temom?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sada, dekoncentrisan sam, kažite konkretno nešto? Počeo je sa tim da kažem ja kako je bilo učešće jedinice, ja mislim tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je tada pomenuto ime nekog oficira iz vaše jedinice?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Samo (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)(...) ili pre, gospodin Weiner me je pitao za (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)(...)

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, možemo li da pređemo na zatvorenu sednicu, molim vas?

SUDIJA PARKER: Zatvorenu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na javnoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitao vas je tužilac, da li je vaša četa bila sposobna da se nosi sa problemom, ako bi bio kako ga je on predstavio, čuli ste, na "Ovčari". Ja vas pitam principijelno: da li znate šta znači četa Vojne policije?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: U kom smislu šta znači? Četa Vojne policije, to je znači jedinica jačine oko 100 ljudi koji su A kategorije, tako se nekad kategorisalo, znači i psihički i fizički su najbolji što ima u tom momentu. I program obuke jedinice Vojne policije je bio najjači program u JNA. Izuzev ovog specijalnog dela. Znači, to je jedna prilično jaka jedinica.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li bi sa istim problemom kako ga je predstavio tužilac, mogla da se izbori četa Vojne policije?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Znači, oko pedesetak ljudi sa lakim naoružanjem, to za četu policije ne bi trebao biti problem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako je ta četa Vojne policije sastavljena od ljudi iz rezervnog sastava, da li to nešto menja na kvalitetu te jedinice?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Rezervni sastav Vojne policije čak može da bude i bolji od aktivnog, jer u rezervnom sastavu Vojne policije su bili ljudi oko tridesetak godina, koji su pre toga normalno prošli obuku. On nije mogao biti u rezervnom sastavu ako nije bio u redovnoj obuci, prošli i završnu obuku, i kao ljudi su sazreli. Za razliku od vojske u toku obuke, ona može biti u raznim fazama. Pitanje je samo rukovođenja i komandovanja, da li je komandir dorastao. A ako je aktivni starešina Vojne policije trebao bi da je dorastao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste 18. razgovarali na "Ovčari" sa tim oficirima koji se predstavljao kao starešina jedinice, da li ste imali uvida u to o kojoj se jedinici to radi? Da li je to neki aktivni sastav, rezervni sastav?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Nisam imao neposrednu informaciju. Međutim, kako je on bio obučen, uredan, zaključio sam da je aktivni sastav. Znači bio je potpuno kako treba da izgleda starešina JNA.

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Da li vam se taj starešina JNA, tom prilikom, nakon što vam je rekao da on misli da može da bude nekih problema, požalio da nema dovoljno pripadnika sa kojima može da reši eventualni problem za koji on pretpostavlja da može da se desi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Malo je taj nesretan izraz, verovatno sam ga ja upotrebio, požalio. Nije se on meni žalio. To je čisto onaj razgovor gde kaže šta je, i on tako kaže, a nije mi... nije mi rekao da... da mu treba, jer da mi je rekao da treba da ostane neko, ja bih ostao. Znači, to je čisto jedan razgovor bio koji sam ja upotrebio termim "požalio" - da bi mogao imati problema, znači čisto onako na pitanje moje: "Šta ima, kako ide?", to je išlo tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Gospodine Mariću, mi sad imamo problem sa transkriptom, da ne bi gubili vreme, četa Vojne policije, koliko broji ljudi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Četa Vojne policije broji oko 100 ljudi. U punoj formaciji treba da ima, zavisi, može da bude trojnog ili četvornog sastava, ali treba da ima oko 100 ljudi, 117.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, radi objašnjenja, odnosi se ovaj... ovo pitanje na ispravku, na zapisnik na strani 100, red 19. Jer tamo piše 50, pa da ne bi bilo nedoumice.

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Gospodine Mariću, rekli ste u jednom trenutku da ste rekli glasno da se puca ako neko priđe. To "ako neko priđe" na koga se odnosi, ako priđe?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Na bilo koga ko nije ovlašten da bude tu. Dakle, to mogu da budu i pripadnici hrvatskih snaga, to mogu da budu i... nije logično da naiđe neki seljak noću sa strane neke. Znači, može da bude samo neko sa lošom namjerom.

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Upravo sam to hteo da pitam, ali ne bi ja da sugerišem.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Normalno da... da sam... da sam pretpostavljao da može da naiđe neki civil da ne bih rekao pucajte. Nismo...

ADVOKAT BULATOVIĆ– PITANJE: Ovde je stalno bilo pitanje, da li ste imali neku beležnicu, vi ste rekli ne. Ja ću vas sada pitati: Da li je neko od drugih starešina vaših vodio neku beležnicu?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa ja pretpostavljam da je Šušić vodio kao komandant. Jer on je i ranije bio, znam ga i ranije da je bio pedantan to da zapiše sve; a od mojih starešina, ni slučajno. Od mojih starešina niko nije ni u miru vodio pribeleške sem mene. Jer oni su, izvinjavam se, samo da pojasnim, znači,

oni... oni su pojedinci i oni nemaju potrebu, nemaju ni obavezu da vode... neku dokumentaciju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, pomenuli ste, pokazana vam je fotografija gde je... osoba sa fotografije po mišljenju tužioca liči na vas, a i glas je sličan. Mene interesuje, pomenuli ste razliku u šlemovima, pa ste pomenuli da imate neke PSH šlemove?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste pored... kakvi su to šlemovi, i kakva je uopšte oprema te vaše jedinice?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: To su šlemovi od pancirnog čelika sa... podlogom, znači koji štite od proboja lakog pešadijskog oružja i gelera. Oni imaju specifičan oblik...

prevodioci: Molimo svedoka samo malo da sporije govori. Hvala.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Znači, imaju specifičan oblik, idu znači do nivoa čela, spuštaju se preko ušiju, i imaju malo samo ovde zavučeno. Imaju mikrofona sa strane izdvojen, i pozadi priključak za radio uređaj da se razgovora "hands free". I to su onako prilično... imaju i vizir od neprobojnog stakla, sa neprobojnim staklom, ali to nismo nosili u... u... u Vukovaru, a ovo smo nosili u Vukovaru. Takav šlem mogli ste videti kod pripadnika ruskih specijalnih jedinica, kad su se obračunavali sa krim... o...o... obračunavali sa kriminalcima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, ovde vam je predočeno da je neko naređenje, nekom od starešina...

prevodioci: Molimo gospodine Bulatoviću da pričekate i napravite pauzu između pitanja i odgovora.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... da je naređenje nekom od vaših starešina izdao Adem Bajić. Da li znate ko je Adem Bajić i da li on ima ikakve veze sa četom Vojne policije za protiteroristička dejstva?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Adem Bajić je u to vreme bio komandant Drugog motorizovanog bataljona. Odnosno, 2. oktobra je to bio, ne znam da li je bio tad 20. - da nije bilo neke rokade. I njemu u Vukovaru nije nikad bio predpotčinjen Prvi vod. Dakle, 2. oktobra sam mu bio ja sa vojničkim vodovima prepotčinjen, a Prvi vod nije nikad bio. A naročito ne u to vrijeme. Dakle, on nikakvu vezu nije imao, ni horizontalni ni vertikalnu sa nama.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, da se vratimo još samo na jedno pitanje. Ko je mogao da izdaje naređenja četi Vojne policije za protivnička dejstva gde ste vi bili komandir?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači mogao sam, da idem odozdo na gore, mogao sam da izdam ja, mogao je da izda kapetan Sušić, mogao je da izda pukovnik Mrkšić.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja nemam više pitanja za svedoka. Zahvaljujem se, gospodine Mariću.

SUDIJA PARKER: Gospodine Mariću, biće vam drago da čujete da je ovim završena pitanja namenjena vama na ovom zasedanju. Pretresno veće želi da vam se zahvali što ste došli u Hag i što ste nam pružili pomoć. Vi sada naravno možete da se vratite svojim uobičajenim aktivnostima.

SVEDOK MARIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Uzevši u obzir ono što je ranije rečeno, mi sada prekidamo sa radom za danas i nastavljamo sutra u 9.00 časova. Radimo sutra od 9.00 do 13.45 časova.

Fond za humanitarno pravo

